

SIAM INTER COMICS

Licensed by SHOGAKUKAN INC.

35th ANNIVERSARY

COPYRIGHT © 2002
SHOGAKUKAN INC.

25

FUJITA
Kazuhiro

คาราคูริซึส

★
เรื่อง
ราว
ที่
ผ่าน
มา
★

ไซจะ มาซารุได้ท่องเที่ยวในความทรงจำของไซจะ
ไซจิ ผู้เป็นปู่และได้รับรู้ถึงปริศนาที่ถูกปิดซ่อนไว้
ไซจิในตอนหนุ่มถูกไซคะตาชักนำให้ได้พบกับ
“ซีโรจนาเนะ” อันเจรีน่าและได้ตัดสินใจที่จะตีมี “อควอวิเต้”
เพื่อใช้ชีวิตข้ามกาลเวลาไปด้วยกัน จนผ่านไป 67 ปี ไซจะ
ไซจิ ก็ประสบความสำเร็จในธุรกิจเครื่องจักร อีกทั้งอันเจ
รีน่าก็ตั้งครรภ์ ถือได้ว่าเป็นวันเวลาแห่งความสุขที่ทั้งสอง
ไม่เคยนึกถึงมาก่อน... แต่แล้วพรองซึน ผู้นำของเหล่า
อโธมาตาก็ปรากฏตัวขึ้นต่อหน้าของไซจิโดยหวังที่จะให้
ทำลายตัวเธอเอง

อีกด้านหนึ่ง ได้มี “ซีโรจนาเนะ” อายุ 14 ปี ชื่อ กริ
มาเขียนยังหมู่บ้านคุโรงะที่ซึ่งอันเจรีน่าพำนักอยู่...!!

อา
อุ
อุ
กัน
!!

เร
ริ
ริ
โอ
โอ
เป
เป
!!

หุ่นเปิดสังหาร 25

หน้า

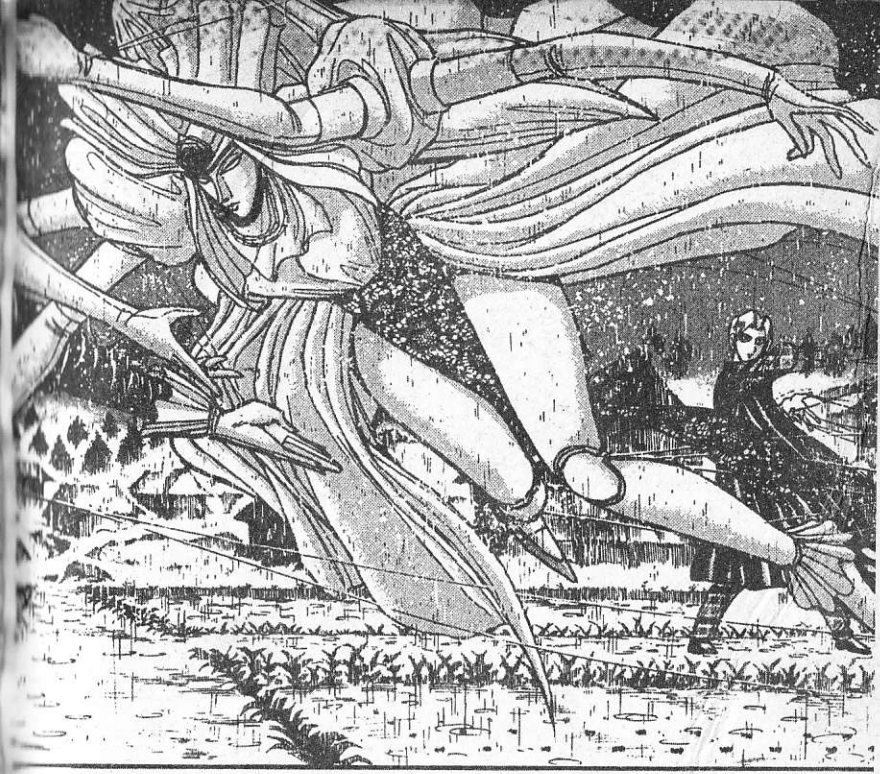
ภาคละครสัตว์~ปิดฉาก

ฉากที่ 25	แขนที่แตกหัก	5
ฉากที่ 26	จะโอบกอดเอาไว้	23
ฉากที่ 27	ตุ๊กตาพรองซึนเขียนหมู่บ้านคุโรงะ	41
ฉากที่ 28	วันที่ชีวิตจะถือกำเนิด	59
ฉากที่ 29	วันที่ชีวิตได้ถือกำเนิด	77
ฉากที่ 30	วันขึ้นคืนสุข	95
ฉากที่ 31	รอยยิ้ม (ตอนต้น)	113
ฉากที่ 32	รอยยิ้ม (ตอนจบ)	131
ฉากที่ 33	คำคืนที่หมู่บ้านคุโรงะ	151
ฉากที่ 34	เข้าใจแล้วซะ มามิอง	169

ภาคละครสัตว์~ปิดฉาก

ฉากที่ 25

แขนที่แตกหัก

...ฮัม!
อาลูลูกัน!

...ถ้า
ไม่ชนกัน
แชนนั้น
ซะก่อน...
เราแย
แน่...

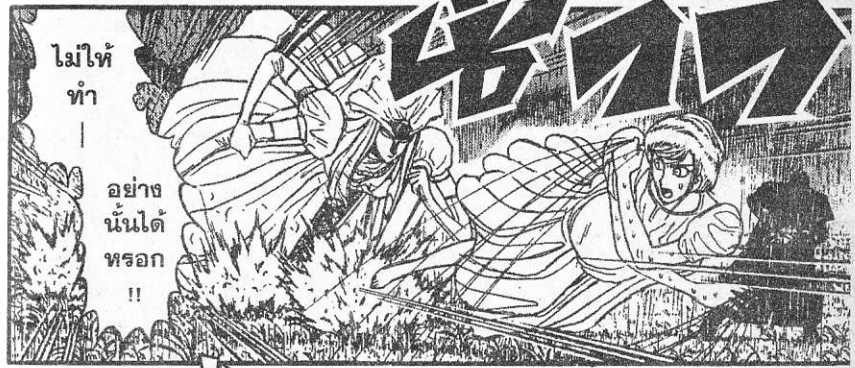

ยี้...
เห็นมั๊ยละ
คุณป้า
ว่าคิดผิด
ที่มาสู้กับ
ผม!

เพราะ
"ซีโรงาเนะ"
ไม่ตาย
เลย
ไม่จำเป็น
ต้อง
ออมมีอ
!

ผมแค่ทำ
ให้คุณขยับ
ตัวไม่ได้
แล้วค่อยย้าย
"ศิลาโร้กระด้าง"
เอาไปใส่ใน
ตัวทารกก็
เรียบร้อย!

ไม่
ให้
ทำ

อย่าง
นั้นได้
หรอก
!!

จะไหว
เรอ
!?

เสียง
ตรง
ท้องที่
มีเด็ก
อยู่
!?

คิดว่า
ถ้าจับไว้
แล้วจะพอ
ทำอะไรได้
หรือไงกัน
คุณป้า
!

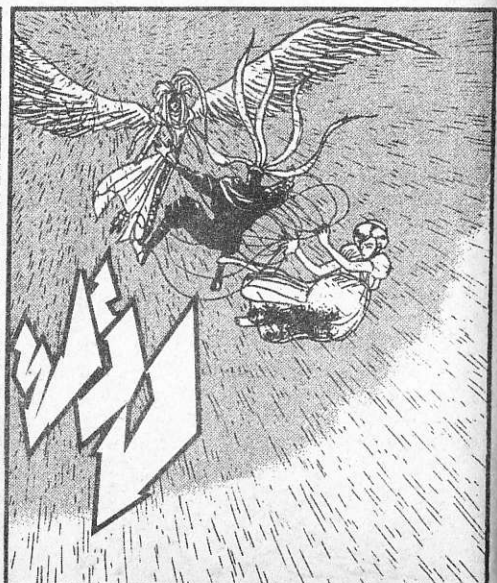

แต่ว่า
เสียใจ
ด้วย
นะครีบ
!

!!

อ๊า !!

คุณแม่
จะว่า
ยังใจ
กันนะ
...?

ที่เธอ
ทำเรื่อง
โหดร้าย
แบบนี้

เฮ้อะ

ผม
ไม่มี
แม่
หรือ

เพราะตอนเด็ก
ผมเป็นโรค
ไขนาซ่าก็เลย
ถูกพาไปอยู่ที่
โรงพยาบาล

แล้วก็
ถูกทิ้งไปทั้ง
อย่างนั้น
เลย

ผมมัน
ตัวคนเดียว
ไม่มีแม่
เมื่ออะไร
นั่นหรือ
!!

!!!

แม่
ไม่ได้
คิดอะไร
กับผม
!!
และ
ผมเอง
ก็ไม่รู้สึก
รู้อะไร
เลยสักนิด
เดียว
!!

ขณะที่คุณ
ละทิ้งหน้าที่
ของซีโรจาเนะ
และอาศัยอยู่ที่
ประเทศ
นี้.....

ผมก็กำลัง
ทรมานจากโรค
ไขนาซ่าอยู่
เข้าใจถึง
ความทรมาน
นั่นมั๊ย?

อยาก
จะทำ
ให้เด็ก
นี้เป็น
เหมือนเธอ
...อย่าง
นั้น
หรือ
?

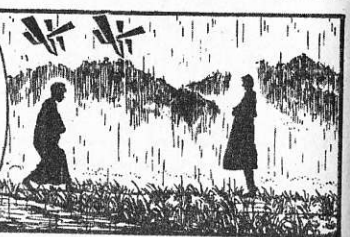
เธอบอกว่า
จะย้าย
“ศิลาโร้กระด้าง”
มาใส่ใน
เด็กคนนี้
แล้วพาไป
ฝรั่งเศส

นั่นหมายถึง
การที่ไม่ให้แม่
อย่างฉันได้
อยู่ร่วมกับเด็ก
คนนี้...

หมายถึง
การที่เด็ก
จะมีชีวิต
อยู่โดย
ไม่รู้จักแม่
เช่นเดียวกับ
เธอ...

โต
เดี๋ยว
เดี๋ยว
ตาย

แล้ว
มัน...
จะ
ยังไ
ละ

กรี
ลูก
กวาด
จะ

ทานแล้ว
ก็ทำตัว
เป็น
เด็กดี
นะจ๊ะ

ผม
นะ
ชิน
แล้ว
ละ

เด็ก
นั่น
เดี๋ยว
ไม่นาน
ก็ชิน
เอง

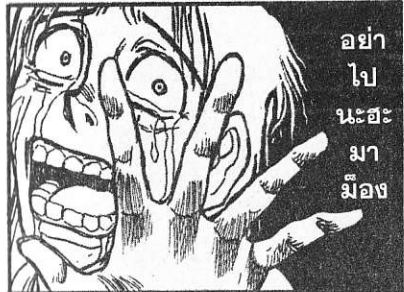
ทรมาน
จังอะ
มามีอง

เหงา
จังอะ
มามีอง

อยากเจอ
มามีอง

อยาก
เจอ
จัง

อย่า
ไป
นะฮะ
มา
มีอง

อย่า
ทิ้ง
ผม

ไว้
คน
เดี๋ยว

เพราะฉะนั้น
ผมจะเอา
เด็กทารก
มาจากคุณ

แล้ว
ใช้มันทำ
ภารกิจ
ให้สำเร็จ
!

เจ้า
ตุ๊กตา
บุโร
ทั่ง

นาย
ของเจ้า
ไม่เหลือ
หนทาง
อื่นอีก
แล้ว
ล่ะ!

ตั้งนั้น
ไม่มีทาง
ที่จะยอม
ปล่อยให้ลูก
ถูกพรากไป
จากอกแม่
อย่าง
แน่นอน

เพราะ
มันไม่ใช่
เครื่องมือ
เพื่อการ
นั้น
!!

หนวกหู
โอลิม
เปีย
ไม่มีวัน
ทรยศ
หรอก
น่า
!!

...ถึง
อย่าง
นั้น

เธอก็
ไม่อาจ
เอาชนะ
ขั้นกับ
อาลูลูกัน
ได้หรอก

ว่า
ไฉน

เพราะทั้ง
“โอลิมเปีย”
ของเธอ
และตุ๊กตา
ตัวอื่น ๆ
ล้วนเป็น
ของที่ขึ้น
กับสามมี
สร้างขึ้นมา
ทั้งสิ้น...

และที่ส่วน
พันเฟื่องบริเวณ
หัวใจของแต่ละตัว
ขึ้นได้ไว้วิญญาณ
ลงในอักษร
“ขอให้มีชัย”
ลงไป

ใน
โอลิมเปีย
ของเธอ
เองก็
เช่นกัน

ด้วยเหตุนี้
โอลิมเปีย
จะทรยศ
เธอ
อย่าง
แน่นอน

มันคือหุ่นเชิด
ที่ถูกสร้างขึ้น
มาเพื่อเอาชนะ
อโธมาตา
เพื่อปกป้อง
มนุษย์

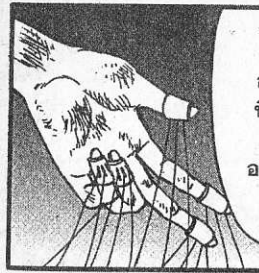

แขน
ของ
โอลิม
เปีย

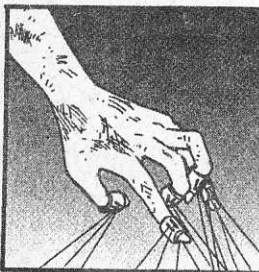
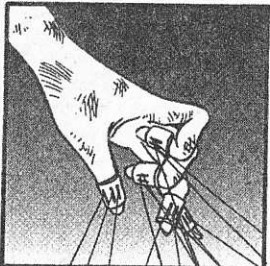

ชั้นคือ
"ซีโร
ซานะ"
อัน
เจรีน่า

สตรี
ผู้มี
"ศิลา
ไร้กระดำง"
อยู่ใน
ร่างกาย

ช่วงเวลา
อันยาวนาน
ที่เป็นนกดอ
ล่อพวก
ออดโตมาตาให้
เข้ามาหา

เป็น
การต่อสู้
ที่เต็ม
ไปด้วย
เลือด

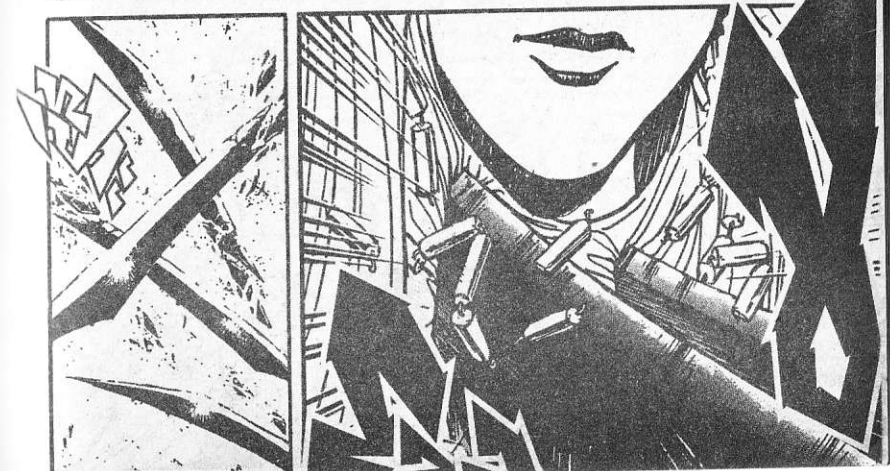
ถึง
จะเป็น
ผู้หญิง
ก็ไม่
อนุญาต
ให้แพ้

โจมตี
เลย
โอลิม
เปีย
!

ชั้น
มีชีวิตรอด
มาได้ถึง
13ปี
จากศึก
นั้น

LES ARTS MARTIAUX!
รวมศาสตร์พิฆาต

จะ
ชนะชั้น
ยังเร็วไป
1 ศตวรรษ
นะ
พ่อหนู

ตอนที่
26
โอบกอด
เอาไว้

เธอ
แพ้
แล้ว
ล่ะ

กสิน

ตราบโด
ที่ชั้นยังมี
ดอลลูกิน
อยู่...
ไมลี

ถึงจะมีเพียง
ชั้นคนเดียว
ก็ไม่ยอมให้ย้าย
ศิลาไร้กระด้าง
ลงในตัวเด็ก
คนนี้หรอก

...เฮๆ
บ้า
จริง ๆ
เดখনะ
!

คิดว่า
ชนะแล้ว
อย่างนั้น
หรือ
!!

โอลิมเปีย
"อ้อมกอด
มรณะ"
!!

น่าจะรู้
ดีที่ว่า
โอลิมเปีย
ยังมีไม่ตาย
อยู่...

LA SAINTE VIERGE D'EMBRASEMENT

ไม่ได้การ
อาลูลูกัน
มาไม่ทัน
แน่!

เสร็จ
กัน
!!

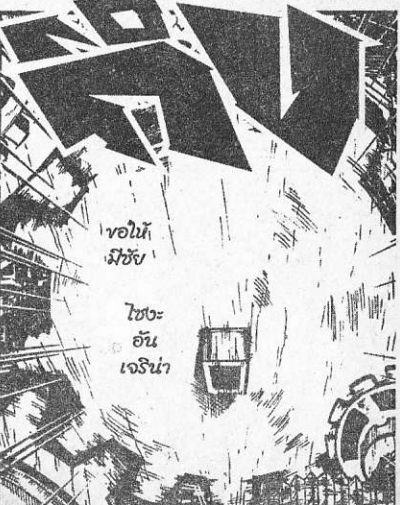

คิดจะ
สูบเลือด
ของชั้น
อย่างนั้น
หรือ...

ก็ใช่
นะสิ
!

สูบออกมา
ซักครึ่งให้พอ
ขยับไม่ได้
แล้วค่อยเริ่มผ่า
เอาออกมา
ใจล่ะ!!

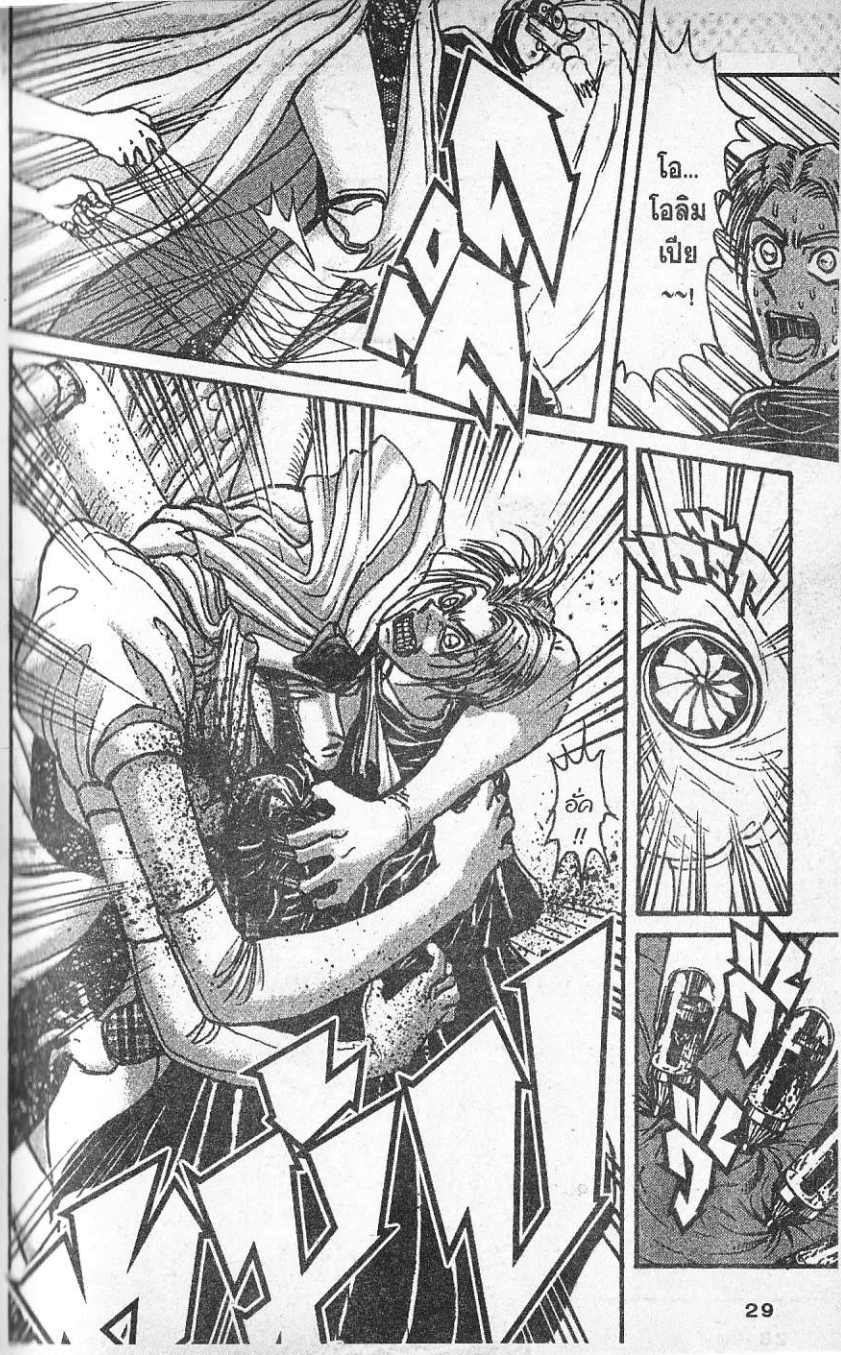
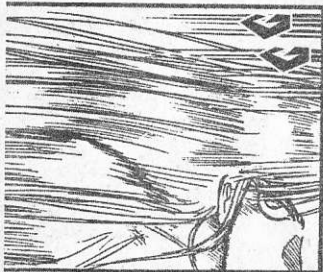

โชนั
มิชัง

โชน
อิน
เจรินา

พริบ
ตา
นั้น

โอลิม
เปีย
ก็ชะงัก
ไป

โอ...
โอลิม
เปีย
~!

อึด!!

วัก
วัก
วัก
!!

อา
ลู
ลู
กัน
!

นั่น
เป็นเสียง
สุดท้าย
ที่
ได้ยิน

ก่อน
ที่ผม
จะหมด
สติไป

ทำไม
ทำไม
ทำไม
คุณกริ
ถึงหยุด
ไปล่ะละ
...?

ไม่รู้
สิ

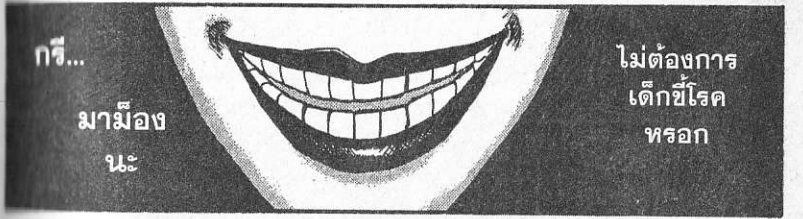
เกือบร้อยปี
ที่เริ่มขีด
โอลิมเปียมา
จะมีที่เธอ
หักหลังผม
ก็แค่ตอนนั้น
เท่านั้นเอง

แล้ว...
คุณกริ
จาก
นั่น...

...รู้สึกตัว
อีกทีก็
เป็น
เช้าของ
วันถัดมา
แล้ว...

กรี...
มามี
อง
นะ

ไม่ต้องการ
เด็กชื่อ
กรอก

ลูกกวาด
ไซ
หรือ
ยี่

ของ
แบบนี้
ไม่
เลา
หรือ
!!

อ้าวเธอจะ?
ชั้นแม่จะไปหาเด็ก
ที่แข็งแกร่งก่อนนะจ๊ะ

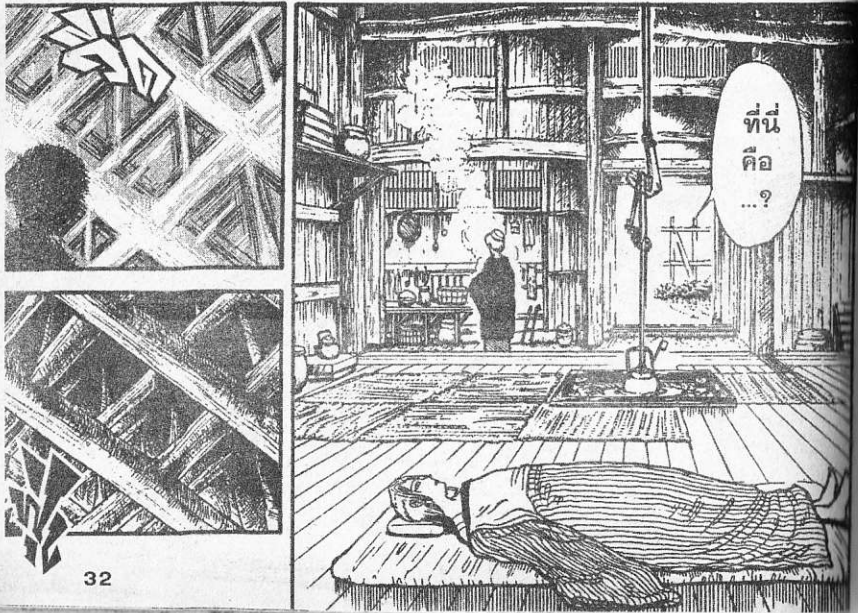
เดี๋ยว
สิชะ
มามีอง
ขอโทษ
ชะ

ผม
ขอโทษ
กลับมา
เถอะชะ
มามีอง
!

มา
มีอง
!

มา
มีอง
!

ที่นี่
คือ
...?

คะ...
คุณ
!

อ
!

อ้าว!
นอน
ไปก่อน
เถอะ
ชะ

เพราะเธอ
โดนสูบเลือด
ออกมา
ไม่น้อย
เชียวนะ

อันเจริน่า...
คิดจะทำ
อะไร
ของคุณ
กัน?

โอ...
นี่เรียกชื้อซัน
เป็นครั้งแรก
เลยใช้มียเนื้อ
...ถามว่าคิด
จะทำอะไร
เทร้อ...

กิดิดจะให้
ทานข้าวต้ม
อร่อยๆ
ซักหน่อย
ใจจะ....

. นิลิมไปแล้ว
เธอเง...
ว่าผมมาเพื่อ
ทำอะไรนะ...
โตเป็นผู้ใหญ่
แล้วแท้ๆ...

ไม่รู้
หรอกนะ
ว่ามีแผน
อะไรอยู่
แต่ว่า...

ใช่
ไม่ได้
เลยนะ
กรี!!

ไม่นี่...
ยังจำได้จะ
แต่เอาไว้
ให้ร่างกาย
ฟื้นตัว
ก่อนละกัน
นะจ๊ะ

กว่าจะตั้ง
เธอออก
มาจาก
โอลิมเปีย
ได้เนี่ย
เหนื่อยแทบ
แย่เลย
รู้มั๊ย

นี่จะ...
อร่อย
น่า...
จะบอก
ให้

ทำ
แบบนี้
ก็เสีย
ของ
หมดสิ
!

เล่นอะไรบ้าๆ!
เป็นผู้ใหญ่
แล้วนะ
คุณ!!

เนี่ยเป็น
ของล้ำค่าที่
คุณชวานา
พยายาม
ปลูกขึ้นมา
เขี้ยวนะ

เรื่องแบบนี้
ไม่มีแบ่ง
แยกเด็ก
หรือผู้ใหญ่
หรอกนะจ๊ะ
!

เรื่อง
ที่ผม
อยากพูด
ไม่ใช่
เรื่อง
นั้น...

เข้าใจ
แล้ว
นะ
กรี
!?

อะ

มัน
เจสิ
น่า

อ้อ
?

ทำไม
ถึง
ช่วย
ผม
...?

ถ้าปล่อยให้
ผมตาย
ไปจะ
คุณก็จะมี
เวลาสำหรับ
คลอคลุกได้
อีกซักกระยะ
ไม่ใช่เหรอ
?

อืม

ดี...
ฉันเดี๋ยวจะ
ไปเอามาให้
ไหมนะจะ

...นั่น
สินะ

อาจ
เพราะ
ว่า
ฉัน

จะได้
เป็น
มาเมือง...
แล้ว
หรือเปล่า
นะ

นี่มัน
คนเรา
จริง
หรือ
ผี

.....

นี่จะ...
ใช้
ตะเกียบ
เป็นมัย
เอ่ย
?

อู๊ยจริงสิ
พวกเราทุกคน
มีความ
ทรงจำของ
ท่านผู้นั้น
อยู่นี่เนอะ

อืม

เป็น
มาเมือง
...?

พอดีว่า
มีชีวิต
น้อยๆ
อยู่ที่นี้

ก็พลัน
เห็น
ทุกชีวิต
มีความ
สำคัญ
ขึ้นมา
เลยล่ะ

...

ท่านเสร็จแล้ว
ก็วางเอาไว้
อย่างนั้นนะ
จะ...
แล้วเดี๋ยวจะ
ปลอกสาธิตให้ท่าน
จ๊ะ

นี่

กริ

นี่...
นี่...
ชะชะชะ

พูดอะไรบ้าๆ
ออกมาเนี่ย!
โตแล้วซะเปล่า!!

ชั้นไม่โอชกอดเอาไว้แล้วหนึ่งชีวิต

ถ้าไม่จริง-เกียจ

ชั้นจะเป็นมามือของเธอนะให้ตีมีขจ๊ะ?

กอดเพิ่มอีกซักคน

ไม่ลำบากอะไรหรอกจ๊ะ....

แผนกบู! คิดจะทำอะไรกันแน่

อย่างคุณมันจะรู้อะไร? ออกไปให้พ้น!

พูดออกมาแต่เรื่องบ้าๆ อยู่ได้...

ยัยผู้หญิงนั่น...

เป็นผู้ใหญ่ซะเปล่า

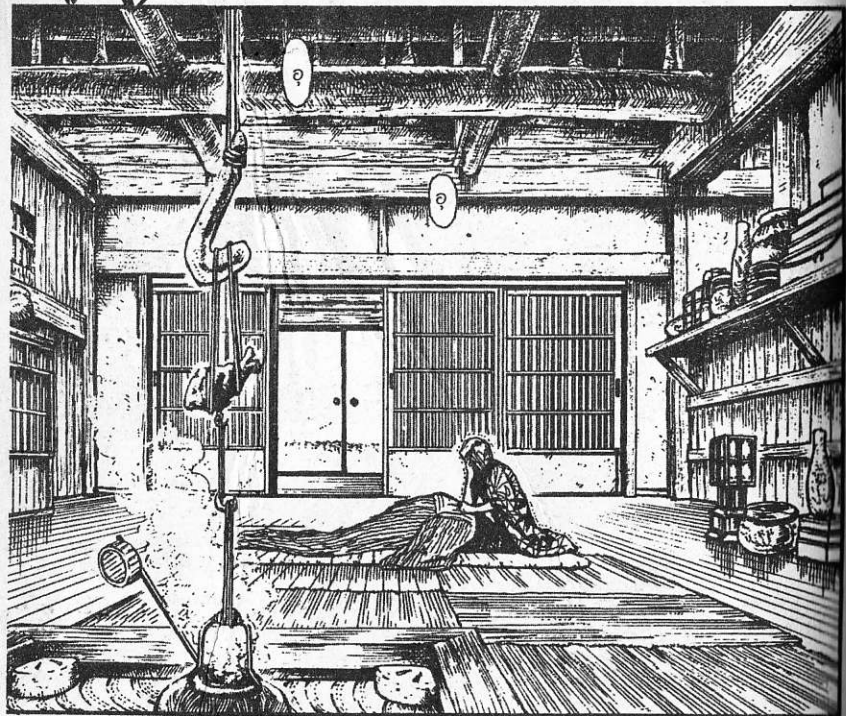
เป็นผู้ใหญ่ซะเปล่า

แล้วผมก็ได้รับการพยาบาลจากอันเจรีน่าที่หมู่บ้านคูโรงะเมื่อ ๑1 ปีก่อน...

...ทั้งๆที่คุณกริมาเพื่อจัดการคุณอันเจรีน่า

และฆ่าศิลาไร่ กระต่างใส่ทารกอย่างนั้นนะเหรอ

ฉากที่ 27

ตุ๊กตาพรองซินเยือนหมู่บ้านคูโรงะ

ก็นั่นสิ... ทั้งที่ น่าจะ เกิดขดผม แต่พลอน กลับ...

ปีเมจิที่ 42 (ค.ศ. 1909)

ไปไม่รู้จักหมู่บ้านคูโรงะ

การฟื้นตัวของผมต้องใช้เวลามากกว่า "ชิโรซาเนะ" ตามปกติ

เป็นครั้งแรกเลย

ทั้งการโดนดู ทั้งการที่มีคนพูดแบบนั้น...

นั่นก็เพราะ
ผมพลาด
ไปโดนท่า
ของ
โอลิมเปีย
เข้า

จึง
สูญเสีย
“อควิวีเต้”
แหล่งพลัง
สำคัญ
ไปมาก

ดูสิ
ไข่ไก่
ล่ะจ๊ะ!

ไก่ของ
คุณ
บุนไซ
ออกมา
ฟองใหญ่
ขนาดนี้
แน่ะ!

วันนี้
จะทำ
ข้าวห่อไข
ให้ทาน
นะจ๊ะ

ผมใน
ตอนนั้น
ไม่ค่อยจะ
พูดอะไร
เท่าไร

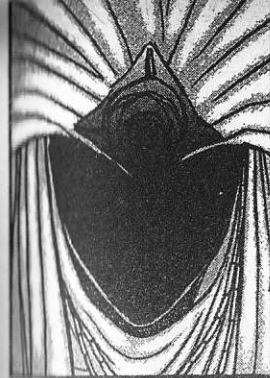

นี่ไง
หุ่นขี้ตืดที่
เธอให้ความ
สำคัญมาก ๆ
จัดการ
ซ่อมไว้แล้ว
ล่ะจ๊ะ

...โอ
ลิม
เปีย

ขอโทษ
นะจ๊ะ
ส่วนไปพบ
กับปีกขี้
ไม่เสร็จ
แต่เดี๋ยว
จะทำให้จ๊ะ

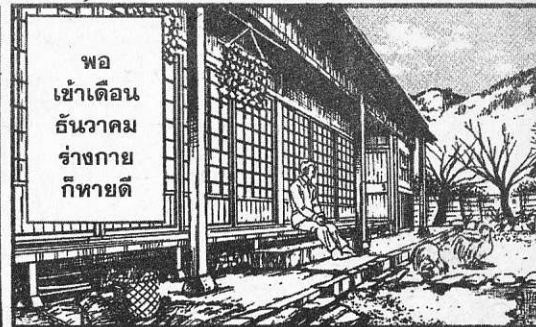

ไม่คิดว่า
ผมจะใช่
เจ้านี่จูโจม
ใส่คุณ
อีกหรือไง
กัน....

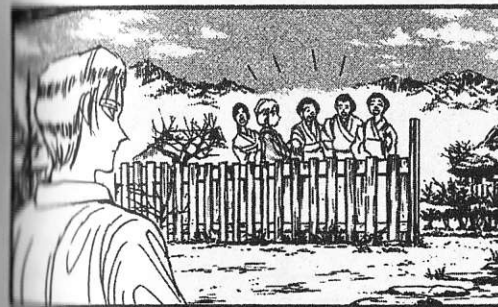
อ๊ะ...
จริง
ด้วยสิ
จะทำใ
จะทำใ
ดิ้น

ผู้หญิง
คนนี้
เหลือเกิน
จริง ๆ...

พอ
เข้าเดือน
ธันวาคม
ร่างกาย
ก็หายดี

...มี
เขาก็เป็นไป
กับแต่ด้วย
ตอนนี่ถึงไม่ต้อง
รีบไฟให้สำเร็จ
ตามคำสั่ง
ก็ได้มั้ง

เพราะยังงั้น
หน้าที่ของเราคือ
พาลูกของเธอ
พร้อมกับ
ศิลาโร้กระต่าง
กลับไปฝรั่งเศส

ไว้ให้เด็ก
คลอด
ออกมา
ก่อน

ก็ยังไม่
สาย
ไป
หรอก

ชั้นจะเป็น
มามือ
ของเธอให้
ดีมี่ยะ
?

โอ้...
มีอะไรกัน
เนี่ย?
ข้าง
เรื่อง
กันใหญ่
เชียว

ก็ตรงนั้น
มีพี่คนฝรั่ง
แจก
ลูกกวาด
ให้ล่ะ

ลูก
กวาด
?

ชั้นจะเป็น
มามือ
ของเธอ
ให้

ดีมี่ยะ
จะ
?

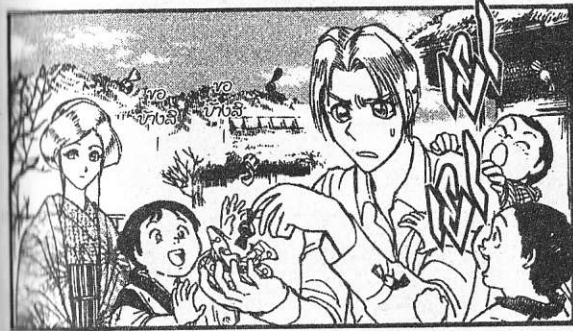

เฮอะ

ผู้หญิง
คนนั้น...
พูดอะไร
บ้าง
ออกมา
ได้...

.....

นี่
แค่คน
ละเม็ด
เท่านั้น
นา

โอ้...
เธอเอาไป
สองเม็ด
สิทำ!
นี่เป็น
ลูกกวาด
อย่างดี
เชียวนะ

เอ๊ย...
ตรงนั้นนะ
ให้อันใหญ่
น้องเค้า
ชะ!

...เดี๋ยว
ลูกกวาด
ก็หมด
กันพอดี
หรอก

.....

ฮึ

ก็เหมือนจะไม่ต้องไข้แล้วนี่นะ

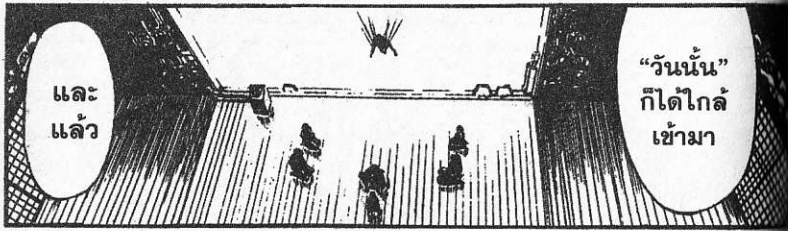
ไม่พอกคุณกรี

อะไรนะ?

แต่จะเผ้าดูให้ถึงที่สุด!

ผมไม่ได้คิดจะตายพอกนะ

เหมือนที่คนปู่ตอนเด็กๆ ได้ทำมาก่อน

และแล้ว

“วันนั้น” ก็โตใกล้เข้ามา

วันนั้น...?

น่าจะมียู่ในความทรงจำของเสอเร็ซบร้อชแล้วนี่...

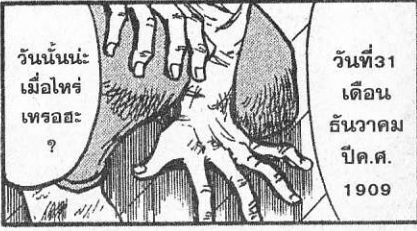

ชั้นทรอ... ชั้นผมก็ต้องดูความทรงจำนั่นสินะ...

ใช่... ไว้เมื่อรู้ทุกอย่างแล้วค่อยตายไปซะ.....

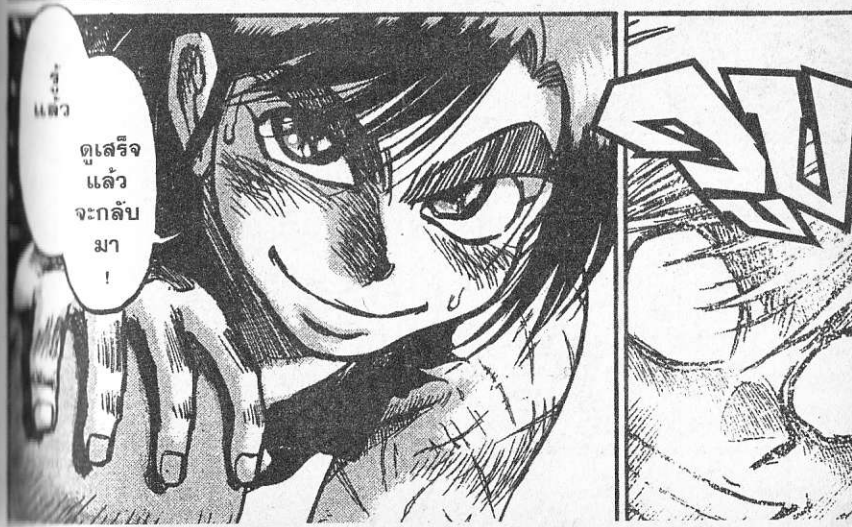

สีหน้าของเด็กคนนั้น... เปลี่ยนไป!?

วันนั้นนะ เมื่อไหร่ เทรอสะ?

วันที่ 31 เดือน ธันวาคม ปีค.ศ. 1909

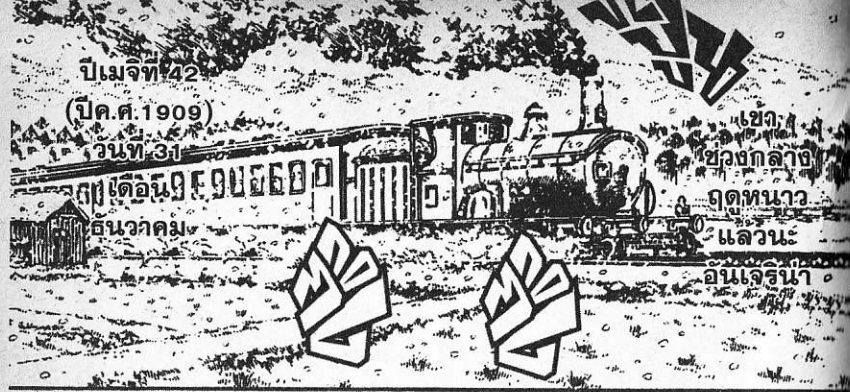

สู้แล้ว

ดูเสริจแล้ว จะกลับมาก!

เพราะเสอมีเลือดของไซจีซึ่งมีความทรงจำของเขาอยู่ในตัวแล้ว...

ปีเมจิท 42

(ปีค.ศ. 1909)

วันที่ 31

เดือน 9

ศักราช

เช้า

ช่วงกลางวัน

ฤดูหนาว

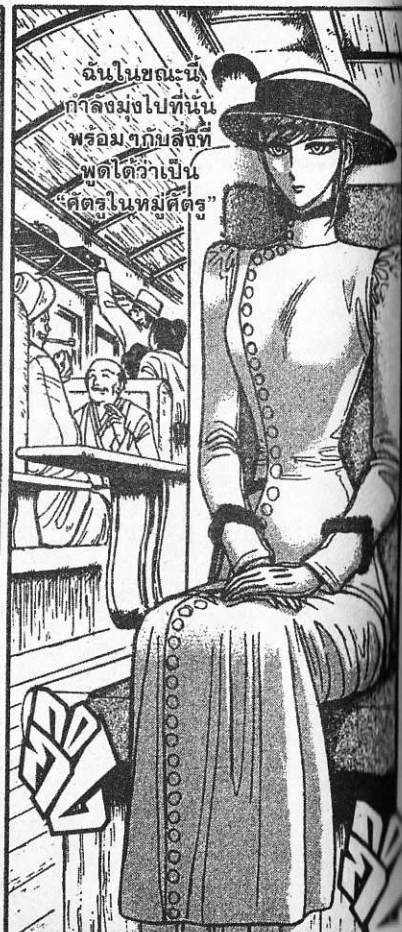
แล้วนะ

อันเจรีน่า

รูปร่าง
ของกริซ
จากจดหมาย
ของเธอแล้ว

แต่
ทางฉันเอง
ก็มีข่าวมา
ให้เธอตกใจ
เหมือนกัน

ฉันในขณะที่
กำลังมุ่งไปทัน
พร้อมๆกับสิ่งที่
พูดได้ว่าเป็น
"ศัตรูในหมู่ศัตรู"

เดือน
ที่มี
กำหนด
ตลอด
และมันก็เป็น
เหตุผลที่ฉันไป
ที่หมู่บ้านคูโรจะ
ไม่ได้จนกระทั่ง
ถึงช่วงฮินเก็ตส์
ของเธอ...

ชื่อ
ของ
มัน
คือ
ตุ๊กตา
ฟร็อง
ซีน

ใช่...
มันคือผู้นำ
ของเหล่า
ออลไทม์ตา
ท์พวกเร
ใช่โรเจอร์
คัมพกัน
มานัน

ต้นสายปลายเหตุ
เอาไว้จะเล่าทีหลัง
เอาเป็นว่าอยู่
ตุ๊กตากับรากอ
ตัวขึ้น...

ไซจะ อันเจรีน่า
ซึ่งก็คือเธอ
...มันต้องการ
จะให้เธอแยก
ส่วนตัวมันเอง

ฉันเอง
ตอนแรก
ก็คิดว่า
อาจจะเป็น
อ빠ย

นับจาก
ที่วอโถงมรดก
วันทีพบกัน

ตัวนี้ถูกฉัน
ตัดแปดจนมี
ความสามารถ
ต่ำกว่ามนุษย์นั้น

จนผ่านไป
สามเดือนโดยที่
ฉันค่อยจับตา
มองก็ไม่พบว่า
จะมีจุดประสงค์
ร้ายอะไร...

ฉันจึงตัดสินใจ
ที่จะให้ได้พบ
กับเธอและพาไป
หมู่บ้านคูโรจะ...

ฉันคิดว่า
การแยกส่วน
ตุ๊กตาดาวนี่
ควรเป็นสิทธิ์
ของเธอ

เพราะฉะนั้น
ไว้เจอกัน
ในวันที่ 31
เดือน
ธันวาคม

ดี
อินเจอร์นี่
จากไซเบอร์
ไซลิ

ตุ๊กตาดาวนี่
จะเป็น
สิ่งชั่วร้าย...
จริงรีเปล่านั้น
...ฉันไม่อาจ
รู้ได้...

ตุ๊กตาที่ขงร้อยปีมานี้
ได้ออกเดินทางเพื่อค้นหา
วิธีทำให้ตัวเองขิม...

...และเมื่อรู้ว่าไม่มีวิธี
ดังกล่าว ก็บราจรถนาที่
จะให้ตัวเอง...หายไป

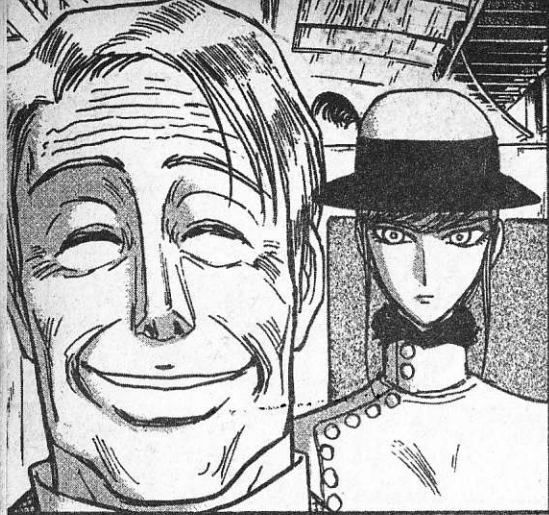
โอ๊ะ...
ลูกบอล
ผ้านี้
ไม่
เป็น
ไร

เอ๊ย
ดินะที่
ไม่กลิ้ง
ไปไหน
ไกล

ฮะ
ฮะ

แล้วที่ฉัน
ขี้มก็ไม่ใช่
เพราะเด็ก
คนนั้น
ขี้มให้
ด้วย

ทั้งหมด
เป็นสิ่งที่
เกิดขึ้น
เองโดย
ธรรมชาติ

เกิด
ขึ้นเอง
...โดย
ธรรมชาติ
...?

ขี้ม
|

อ้าว
?

พ่อคุณ
ส่งบอลให้
เด็กคนนั้น
ก็ขี้ม และ
คุณเอง
ก็ขี้ม...

เพราะ
ดิฉันไม่ได้
เก็บบอลให้
เด็กคนนั้น
จึงไม่ขี้ม
ให้....

เด็กนั้น
ก็คงไม่ใช่ว่า
ขี้มให้ตาม
มารยาท
ที่ฉันเก็บ
บอลให้
เช่นกัน

อีกทั้ง
ถึงจะมีคน
ขี้มให้กับเธอ
ก็ใช่ว่าเธอ
จะขี้ม
ด้วยได้
จริงไหม
ล่ะ....

คะ
|

การทำอะไร
ให้คนอื่น
จะได้รับ
รอยขี้มและ
ตัวเองก็
จะพลอย
ขี้ม
ด้วย

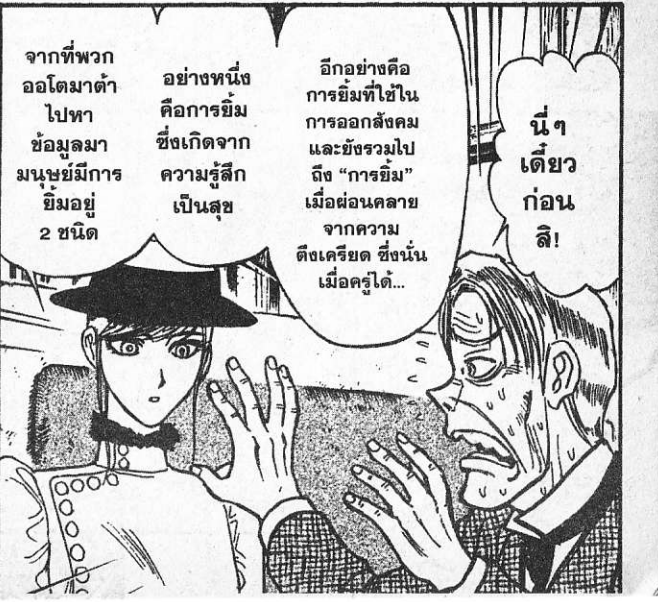
หาก
ดิฉัน
ทำอะไร
ให้กับ
คนอื่น
แล้วจะ
ได้รับ
รอยขี้ม
บ้าง
หรือไม่
คะ?

ผิด
แล้วล่ะ
พรอง
ซิน

ผิด
หรือ
คะ...

อย่าคิดว่า
“ขี้ม”
เป็นเหมือน
การแลก
เปลี่ยน
สิ่งของ
ดี....

ที่ฉันเก็บ
ลูกบอลให้
เด็กคนนั้น
ไม่ใช่เพราะ
อยากให้
เขาขี้มให้
หรอกนะ

ตัวดิฉัน
ไม่เข้าใจใน
หลักเกณฑ์
“การขี้ม”
ของมนุษย์
เลยคะ

จากที่พวก
เธอมาตำ
ไปหา
ข้อมูลมา
มนุษย์มีการ
ขี้มอยู่
2 ชนิด

อย่างหนึ่ง
คือการขี้ม
ซึ่งเกิดจาก
ความรู้สึก
เป็นสุข

อีกอย่างคือ
การขี้มที่ใช้ใน
การออกสังคม
และยังรวมไป
ถึง “การขี้ม”
เมื่อผ่อนคลาย
จากความ
ตึงเครียด ซึ่งนั้น
เมื่อครูได้...

นี่
เตี้ยว
ก่อน
ลี!

แม้แต่
ยึดติดกับ
เรื่องเหตุ
และผล
เดี๋ยวก็ปล่อย
ให้เรื่อง
สำคัญ
เล็ดลอดไป
ได้พอดี

เรื่อง
สำคัญ...
นี่คือ
อะไร
หรือคะ?

ก็เรื่อง
ที่ว่าโลก
ของคนเรา
เคลื่อนไหว
ด้วยช่องว่าง
ระหว่าง
เหตุผล
ใจละ

ดิฉัน...
ไม่
เข้าใจ
ค่ะ

เอาเถอะ
ขนาดมนุษย์
อย่างฉันเอง
ยังว่าเรื่อง
นั้นยาก
เลย

แต่ก็
ขอพูดไว้
อย่างหนึ่ง
ก็แล้ว
กัน

เวลา
ที่เธอ
จะ
"ยิ้มได้"
นะ

ก็คือ
เวลาที่
เธอไม่ได้
มุงหวัง
สิ่งใด
นั้นละ

เวลา
ที่...

ดิฉัน
ไม่มุง
หวัง
สิ่งใด...

นี่...
เจ้าข้าเอ๊ย
ท่านโชจิ
มาถึง
แล้วเน้อ

โอ...
มา
แล้ว
เรอะ

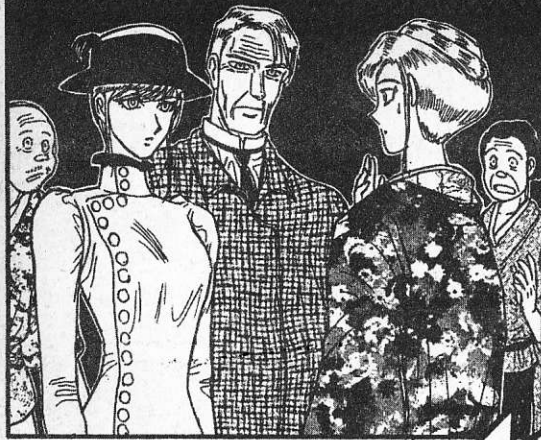
คุณนาย
ข้า~
นายท่าน
มาแล้ว
เจ้า
คำ~

คำ

มาสิจะ
กรี
จะแนะนำ
ให้รู้จัก

...จริง
ด้วยสิ
เหมือนขึ้น
...เปียบเลย
นะนี่...

แต่
"ดีใจาเนะ"
กรี
คริสตอฟ
เรสคนัน
จะจัดการ
แยกส่วน
ไท่เอง
!!

เดี๋ยว
ก่อน
กรีคุด
!

ยินดี
ที่ได้
รู้จักคะ
ดิฉัน

พรอง
ขึ้น
!

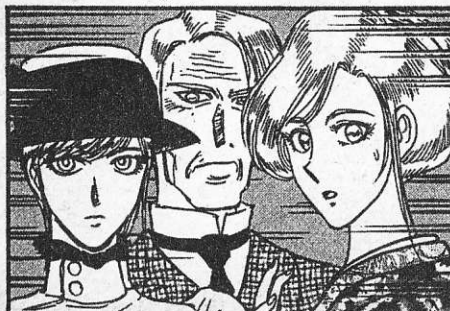

ไม่ลอง
พูด
มาก
!

กรี
ไม่ได้นะ
ชั้นอยาก
จะฟัง
เรื่อง
ของเค้า
!

เป็น
อะไรไป
อัน
เจริน่า
!?

จะมาที่นี่
ด้วยเหตุ
อะไร
ก็ไม่รู้
หรอก
นะ...

พัน
หมาก
...

อ
|

ดิ...
ลูก
เคঁ...

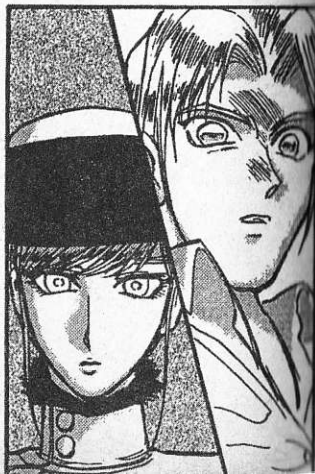
กำลัง
จะออก
มา
แล้ว

เริ่ม
ปวดท้อง
คลอด
แล้ว
เว้ย!

รีบพา
คุณนาย
ไปที่บ้าน
ก่อน
เร็วเข้า!

ไป
ตาม
คุณ
ทามิ
คนทำ
คลอด
มาซะ
!

ฉากที่ 28

วันที่ชีวิตจะถือกำเนิด

วันที่ 31 เดือนธันวาคม
ปี ค.ศ. 1909 (ปีเมจิที่ 42)
ที่บ้านของผู้ใหญ่บ้าน
หมู่บ้านคูโระ

เอาละ
ให้มา
นอน
ตรงนี้
ละกัน

ขอบคุณ
หลาย
แล้วพวก
ผู้ชาย
ออกไป
ได้ละ

โอ

ท่านไซจิ
ถ้ามีอะไร
ให้ช่วยก็
เชิญเรียกได้
นะครับ

ฮา...
ขอบใจ
มาก

นี่
ยังไหว
นะ
อัน
เจรีน่า

โผล่
โผล่

ไม่
เป็นไร
คะ...
คุณนั่นล่ะ
ที่ต้อง
สงบใจ
ลง

ดีจัง
ที่เป็น
วันที่
คุณมา
พอดี

"ดีใจ
นะ"
เฉย
ไม่ใช่
จะทำลาย
ตึช่น
หรือคะ
?

ตอนนี้
กำลัง
คิด
อยู่

เจ็บ
ไป
แหละ

เร็วกว่า
กำหนด
ใช่ปะ?

ควรจะ
เป็นเดือน
มกร
นี่นะ

จ้า
ออกไปได้แล้ว
ที่เหลือให้
คุณบริหารจัดการ
ก็พอแล้ว

เอ้?
พวกฝรั่งนั้น
ทำอะไรกัน
อยู่นะ?

เฮ้!
แย้แล้ว
มัยล่ะ
!!

อ้อ...
นั่นมันผู้ชาย
คนที่เหมือน
จะเป็นญาติ
ของท่าน
อันเจรีน่า

ส่วนอีกคน
นั่นก็คล้ายๆ
กะคุณนาย
ก็คงเป็นญาติ
เหมือนกัน
ละมัง

ฮ้าว...
คุณเกิน
โทษว่าจะ
ไปตาม
คุณทำไม
มาไม่ใช่
อะ?

ก็นั้น
แหละ...
แกมาได้
แล้ว
นะสิ

เอ้!?
โหง
ขึ้นล่ะ
!?

เอวเดาะนะสิ!
วันนี้คง
ยังมาไม่ไหว
ร้อก!!

ที่บ้าน
ของป้าแก
อยู่ในเขา
ฝั่งกะนั้น
ใช่மா
? เลย
มา
ไม่ได้
นะสิ

ฉัน
เรอะ...
ฉันก็ต้อง
ทำกันแต่
พวกเรา
แล้ว
สินะ

แต่
ไม่เป็นไร
หรอกค่ะ
คุณนาย
พวก ایشان
ก็
ไม่ได้เจอ
เรื่องแบบนี้
เป็นครั้งแรก
หรอกค่ะ

ระวัง
ตัว...
ด้วย
นะคะ...

อะ...
ท่าน
ไซจิ
...?

ที่อยู่ก็รู้
อยู่แล้ว
ฉันจะไป
พามา
เอง...

แต่ว่า...
อาจจะ
ไม่ทัน
ก็ได้
นะคะ

ถ้าจะ
เอาฉัน
ผมกับ
พวกหนุ่มๆ
ก็จะตาม
ไปด้วย...

ไป
คน
เดียว
ได้

เพราะ
มี
พาหนะ

เฮ้?
จะไปลุ่ม
ป่าแกมา
เหรอคะ
!?

ไม่ต้อง
หรอกค่ะ
ตรงนี้
พวก ایشان
พอ
จัดการ
กันได้
นะคะ

แค่
น้ำใจ
ก็พอ
แล้ว

ฉันเอง
เมื่อก่อนก็
ไม่ใช่ไม่เคย
ทำตลอด
ทำออกนะ
แต่โบราณว่า
"ไซคนให้
ถูกงาน"

ตอนนี้
อยาก
จะทำ
เท่าที่
ทำได้
เพื่อ
ภรรยา
นะ

แล้ว
จะรีบ
กลับ
มานะ
อัน
เจริญ

พยายาม
หน่อย
ละ

กรี๊ด
ขอฉันขี้ม
โอดิมเปีย
ของเธอ
หน่อย
เถอะ

...จะทิ้งผมกับตุ๊กตาพรอดซันไว้ แล้วไปเจอใครครับ?

ผมมานี้ก็เพื่อพาลูกของคุณไปนะ

ฉันรู้ดี... แต่เธอไม่รู้จักบ้านของคุณป่าทำคลอด

จึงขอให้เธอไปไม่ได้...

ฉันขอรับเธอในนามลูกผู้ชาย

ช่วยดูอันเจรีน่าให้ที

ตั้งนั้น

ในฐานะลูกผู้ชาย...

คำพูดโบราณดีซะมัด

แต่เอาเงินก็ได้

ช่วงที่คุณไม่อยู่ก็จะคอยเฝ้าระวังแม่อลโตมาต่านั้น...

ไม่ไห้ทำอะไรน่าสงสัยได้ละกัน

ฝากด้วยนะ

นิ- นั้นมันตุ๊กตาที่ฝรั่งนั้นเอามาไม่ใช่หรือ?

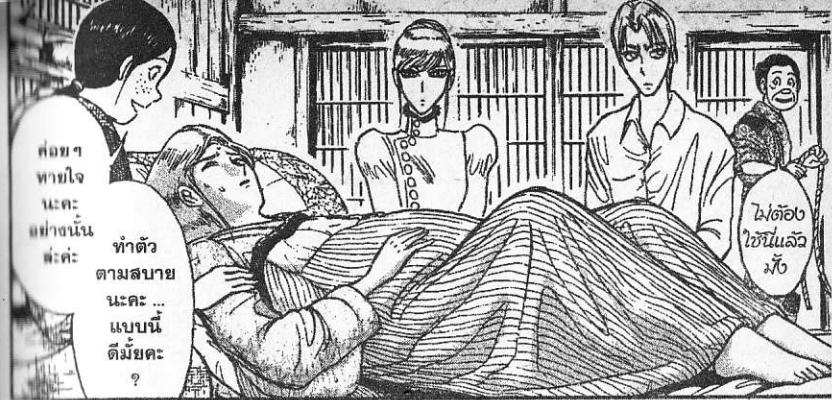

บินอยู่นะ

นี่... พวกคุณ มีแต่ ยีนเหม่อ อะไรอยู่ ได้

มานี่ หน่อยสิ!

พ่อเขา พายใจ นะคะ อย่างนั้น พี่คะ ทำตัว ตามสบาย นะคะ ... แบบนี้ ดีมั๊ยคะ ?

ไม่ได้อะไร ใช้ได้แล้ว ฝว

พวก คุณ... รูป พหูพจน์ ล่ะคะ

เรียก ดิฉัน ด้วย หรือ คะ?

เรียก ผม เหม่อ ?

ก็แหงสิ นี่ญาติ พวกคุณ จะคลอด อยู่แล้ว น้า!

อัน เจริ น้า

กำลังทำ อะไรหรือคะ? ป่วย หรือคะ?

ญาติ ? ผม ไม่ใช่

ดิฉัน เป็น ออโต

เอา เอะนะ น้า มากี่ แล้ว ก็น!

เฮ้... คุณนายคะ อย่าไป เก่งห้อง สิคะ

ไม่ใช่! เธอ กำลังจะ คลอดลูก ตะหาก พี่...

ตอนนี้ เริ่มมีอาการ เจ็บท้องคลอด และช่องคลอด กำลังขยายตัว อยู่...

คลอด นี่คือ ...?

ก็ คือ

เดี๋ยวสิ ไหงมี ออโตมาตา อยู่ข้างๆ เราได้ ละเนี่ย !?

ดิฉัน เองก็ถูก พามา เหม่อ นกันนี่คะ

น้า ชะยะ-ชะชะง ชะมัด !

กรุณา บอก ด้วยค่ะ... คลอด คืออะไร หรือคะ ?

พูดมาก จริงแะะ คลอดก็คือ การให้ เด็กทารก ที่เกิดอยู่ใน ท้องออกมา ข้างนอก ใจละ

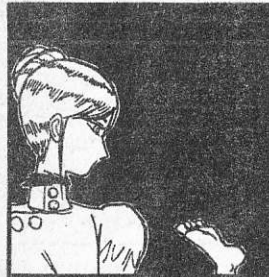
เด็กทารก... คือมนุษย์ ก่อนจะเป็นร่างสมบูรณ์สินะคะ...

...ถ้าเช่นนั้น

ถ้าเช่นนั้น... มนุษย์นั้น...

สร้างมนุษย์ ออกมาจาก ร่างกายตัวเอง อย่างนั้น หรือคะ !

เป็นสัตว์ เลี้ยงลูก ด้วยนม มันก็ต้ออง แทะอยู่ แล้วสิ !

ดิฉัน สนใจแต่ "อารมณ์" ของมนุษย์ นั้นคะ เพราะฉะนั้น ก็เลย...

เอานี้...อย่ามัวแต่ เหม่อกันอยู่สิ ผู้หญิงเอาเข้าไป รอดตำได้ คุณนายสิ

ส่วนผู้ชาย ชื่อกริสิ้น ไปสูมไฟให้ใน ห้องอุ้งขึ้นสิ !

ยัด มาตำ ขบร่าง ร่างสมบูรณ์ ที่ห้อง หลอด

ส่วน มนุษย์ สร้างใน ร่างกาย

ยอด ไปเลย นะคะ !

เฮอะ... แล้ว มัน ยังใจ ละนั้น

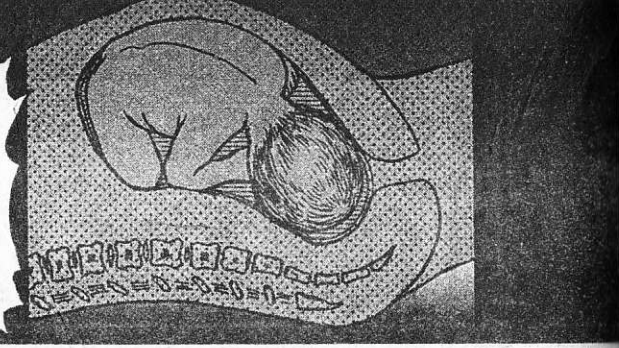

ฟังที่ คุณพูดเมื่อ ก็ เหมือนว่า จะเป็นหมอละเลยนะ

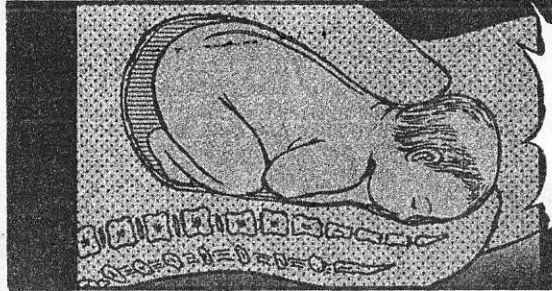
ผมเคย เรียนวิชา แพทย์ มาจาก มหาวิทยาลัย เพอร์เซซ่า ที่อิตาลี

ช่วงที่
เด็กทารก
จะคลอดนั้น
จะใช้เวลาราวๆ
2 ชั่วโมงในการ
เกิดออกมา
จากช่องคลอด
แค่นั้น

ความกว้างของ
ช่องมีไม่ถึง 10 ซม.
ก็จริง แต่ทารก
จะเปลี่ยนทิศ
และท่าทาง
แล้วค่อยๆ
ออกมาช้าๆ
!

หายใจ
เข้า
ค่อยๆ
สั้นๆ
!

ใช่...
นั่น
ล่ะ

ฟู

แล้ว
ฟู...

ฟู

อย่าง
นั้น
ล่ะ
!

เพราะฉัน
จากนี้
อันเจรีน่า
เลยต้อง
ออกแรง
เบ่ง

เพื่อช่วย
ให้ทารก
ผ่าน
ออกมา
ได้โดยล่ะ

อ้อ...
เป็น
อย่างนี้
เอง

ถ้ารู้แล้ว
ก็อย่า
มา
เกะกะ
ล่ะ!

เป็นหมอ
ที่โทรหา
จริง คุณนาย
เธอดกใจ
หมดแล้ว
นะ

อย่า
กลับ
หายใจ
ลึ

เอาไว้
ตอนที่
ไม่ไหว
จริง ๆ
เท่านั้น
หายใจ
เข้า

ฟู

ฟู

อีกนิด
เดียว
!

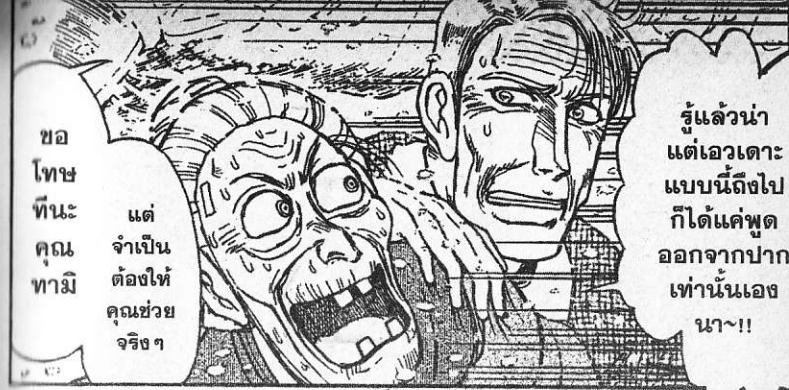

นี่...
นี่มัน...!
...!?

อ...!!

คุณพระ
คุณเจ้า
ช่วยลูกข้าง
ด้วยเทอ
~!

ขอ
โทษ
ทีนะ
คุณ
ทามิ

แต่
จำเป็น
ต้องให้
คุณช่วย
จริงๆ

รู้แล้วนำ
แต่เอาเตา
แบบนี้ถึงไป
ก็ได้แค่พูด
ออกจากปาก
เท่านั้นเอง
นำ~!!

เท่านั้น
ก็พอ
แล้ว!

ว่าแต่...
การตลอดเนี่ย
มันเป็นทาง
ที่ผู้หญิง
ส่วนมากต้อง
เผชิญนะ
พวกผู้ชายนะ
แตกตื่นกัน
เกินไป

นะ...
นั่นมัน
ก็ใช่
ทรอก...
แต่
ฉัน
เป็น
หัวง
นี้นำ~

เอาเถอะ
ยังไงพวก
ผู้หญิง
ที่นั่นคง
ทำได้

แต่ถ้า
เป็นเด็ก
กลับหัว
คงจะ
ยากอยู่
หน่อย
ละนะ

เด็กกลับหัว
เทรอ...
ถ้าทำไม่ติดก็
เด็กมีสิทธิ์
เป็นอันตราย
ได้...

ก็แทนที่
จะเอาหัว
ออกมาตาม
ปกติกลับ
เอาส่วนขา
ออกมา
ก่อน
นี่นะ

แต่
กรณีนี้
มิไม่บ่อย
นึก
ร็อก

ซัด

ไถ่เอ๊ย
โซจิไรกับคน
ทำคลอดขี้ง
ไม่มาอีกเทร่อ
!?

มีอะไร
หรือ
คะ ?
เกิด
ปัญหา
อะไร
หรือคะ ?

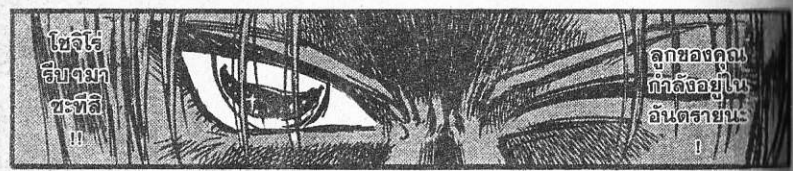
กรณีนี้...
คลอด
ออกมา
แบบนี้...
ผมไม่รู้จึก

แบบนี้
มีแต่
ต้องให้
คุณหมามาแล้ว
ละ!

ตำแหน่ง
กระตูก
เชิง
กราน

เฮ ?

โซจิไร
รีบงมา
ซะทีสิ !!

ลูกของคุณ
กำลังอยู่ใน
อันตรายนะ

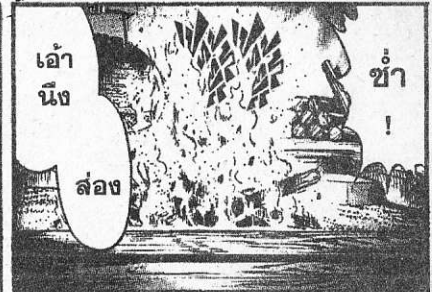
หมาย
ถึงเด็ก
กลับหัว
ใจ

ฉากที่ 29 วันที่ชีวิตได้ถือกำเนิด

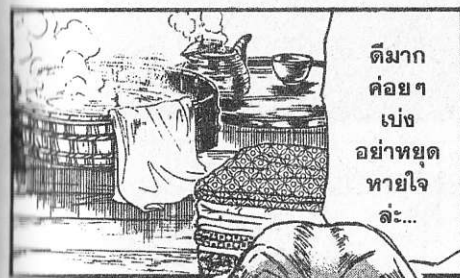

คุณนาย
พยายาม
ทนอย
นะคะ
!!

เอ้า
นี่ง
ส่่อง

ข้า !

ดีมาก
ค่อยๆ
เบ่ง
อย่าหยุด
หายใจ
ละ...

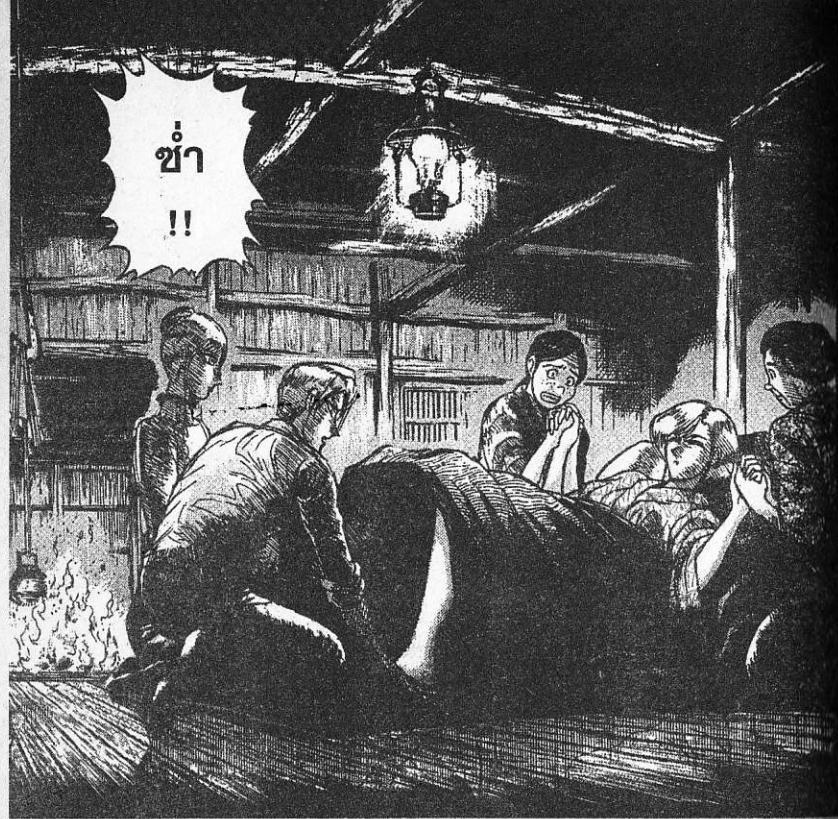

อีกครั้ง
นี่งนะ
!

เอ้า
นี่ง

ส่่อง

ซ่า !!

ถ้าไม่รีบ
สักที
ภายใน
จะเป็น
แผล
ได้

ไม่ก็
เด็ก
อาจจะ
ตาย
ได้...

ปกติ
ทารกจะ
หมุนตัว
แล้วคลอด
ออกมา
โดยเอา
ศีรษะ
ออก

ถ้าศีรษะ
ออกมาที่เหลือ
ก็วางใจได้
แล้ว

แต่เนี่ยเป็น
กรณีเด็ก
กลับหัว
ตำแหน่ง
กลับ
ข้างกัน
เลย...

เพราะ
ส่วนศีรษะ
อยู่ด้านใน
เลยออกมา
ได้ยาก...

ถึงจะออกแรงเบ่ง
เท่าไรก็ไร้ผล
มีกรณีตัวอย่าง
มากมาย ที่ฝ่ายแม่จะล้ม
และเด็กก็จะอันตราย
ด้วย*

เป็น
เรื่อง
ในยุค
ปีเมจิ
ครับ
การ
แพทย์
ใน
ปัจจุบัน
สามารถ
รับมือ
ได้
แล้ว
ครับ

ซู่~~

...เด็ก...
ยังไม่มี
คลอด
อีกหรือ
คะ?

ไม่ไหวจริง ๆ
นั่นละ! ใช้แรง
ตัวเองเอาปลาย
เท้าออกมา
ไม่ได้เลย...

ตั้ง
ออกมา
ไม่ได้
หรือ
คะ?

เด็กข้างใน
อยู่ในสภาพไหน
ก็ไม่รู้ ถ้าสัมผัส
สัมผัสทำละก็
อาจจะไปรัดคอ
เด็กได้...

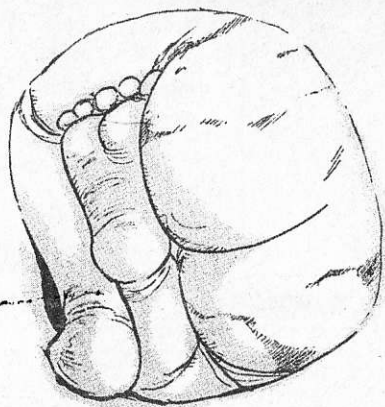
ถ้าเป็น
คนทำคลอด
มีอาชีพ
คงพอได้
แต่ผม
นะ...
ไม่ไหว
หรอก

อย่าง
นั้น
หรือ
คะ...

ทั้ง ๆ ที่
มองเห็น
เหมือนกับ
ขาลึก ๆ
นั้น...

อยากจะ
ออกมา
ข้างนอก
อยู่แท้ ๆ...

จะ
|
จะบ้าเหอ!
ในที่ที่ไม่มี
ทั้งอุปกรณ์
ผ้าตัด ไม่มี
ทั้งยาสลบ
แบบนี้ยิ่งจะ
ให้ผ้าตัด
เนียนะ!

ชั้นคือ
“ซีโร
งาเนะ”
นะ...
สบาย
มาก...

แต่
ก็รู้สึก
เจ็บปวด
เหมือน
มนุษย์
ไม่ใช่
รีใจ!

ถ้า
เพื่อ
ลูกสะกึ
จะเจ็บ
ยิ่ง
ก็เรื่อง
เล็ก...

อว...
คุณทามิ
จะมาให้
เร็วๆ
หน่อย
ไม่ได้
รีใจนำ
?

นั่นสิ!
ถ้าเป็น
คุณทามิสะกึ
คงจะรู้เรื่อง
แบบนี้ดี
แน่เลย

ผ้า
ออก
เถอะ
|

เฮ้!
!?

ผ้าต้อง
ชั้น...
แล้วเอา
เด็กออก
มาเถอะ
นะ
กรี
!

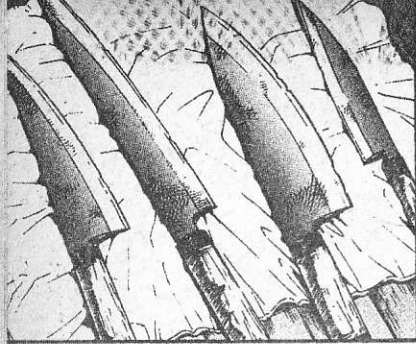
สำหรับ
ชั้น
แล้ว
เด็ก
คนนี้

สำคัญ
ยิ่ง
กว่า
ตัวเอง
ซะอีก
!

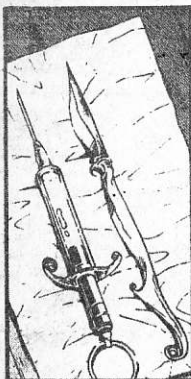
สำคัญ
ยิ่ง
กว่า
|
ตัว
เอง
|

ก็มีแต่
อย่างนี้
แหละ

รู้แล้วละ
แค่ให้
เอาเผื่อ
ไว้ก่อน
เท่านั้น

มีดผ่าตัด
ที่เราเอามา
ใช้ฆ่าเอา
“ศิลา
ไร้กระดูก”
ออกจาก
ตัวของ
อันเจรีน่า
มีเล่ม
เดียว

กับยาชา
อีกนิด
หน่อย...

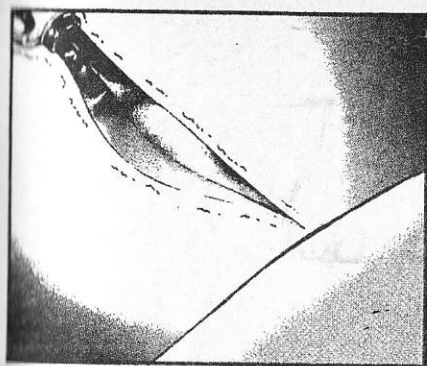
คงไม่พอ
สำหรับ
ผ่าเปิด
หน้าท้อง
แน่

แต่ว่า
ไม่มี
ทางอื่น
แล้ว
!!

เอา
เลย...
กรี...

โอ้...
สะท้อนถึง
เอาเลยเนี่ย
คุณไซจิโร่

โทชนะ
คุณ
ทามิ
มัน
รีบไป
หน่อย
นะ

อ๊ะ...

อ๊ะ...

กลับ
มาแล้ว
อันเจรีน่า
!

พยายาม
ได้ดี
มาก
อัน
เจรี
น่า

คุณ
คะ
!

นี่ม

เด็ก
กลับ
หัว
นี่นา

คุณนาย
ลองป่า
มาแล้ว
เดี๋ยวก็ได้
อุ้มลูก
แล้วล่ะ

คะ...
คุณ
คะ!

คะ...
คนทำ
คลอด
ล่ะ
?

เดิม "คุณ"
ด้วยสิพ่อหนุ่ม
ถึงเอวจะเตาะ
ก็ยังมี
ประโยชน์
แหละ
น่า!

คุณ
ไซจิโร่
มานี่
!

อ้าว
อะไร
เธอ
?

ก็จะอะไร
ชะอีกล่ะ
คุณต้องมา
คอยตึง
เด็กออกมาใจ
จับที่ขาแบบ
เนี่ย...

เดี๋ยว!
ให้ฉัน
ทำ
เธอละ
!

นี่จะให้คนแก่
เอวเตาะทำให้
เธอละ
ไอ้คุณพ่อ!

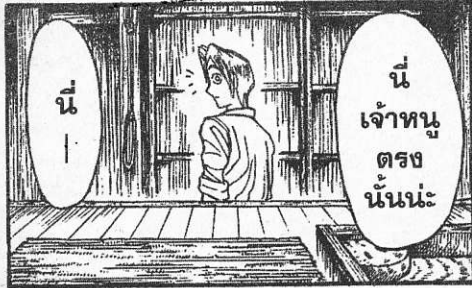
จะ...
จริงสิ
เราเป็น
นี่นะ...
นี่นะ...
เหมือน
กันล่ะ
น่า...

ฉันก็
จับขา
เด็ก
เบา ๆ
ล่ะ

ตะ...
ตรงนี้
ทำ
แบบนี้
ได้มั๊ย
?

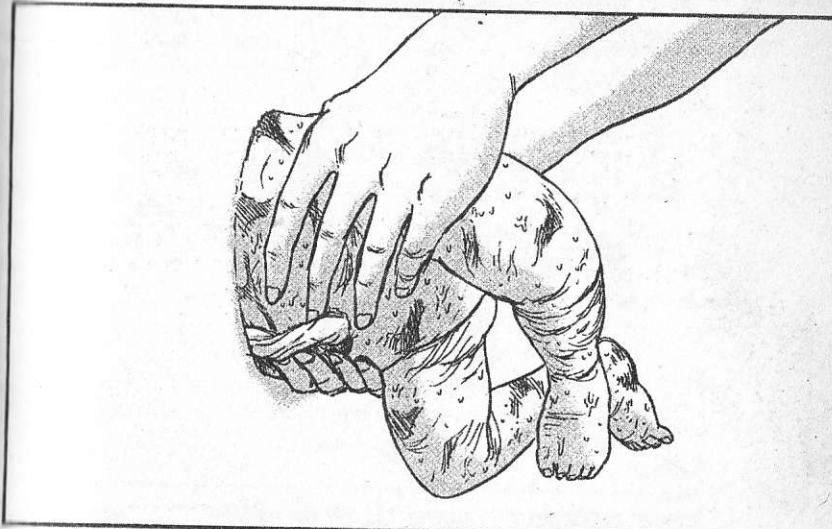
ไม่
ต้อง
ไป
กลัว
สิ
ค่อย ๆ ดึง
โดยให้
เหมือน
เขียน
เลข
แปด

นี่
!

นี่
เจ้าหนู
ตรง
นั้นนะ

เอ๊ะ...
ผม
หรือ
?

มานี้แล้ว
ช่วยดึง
เด็ก
ออกมา
หน่อย
สิ...
คุณสามีนี่
พอเห็นเป็นลูก
ของตัวเองก็เลย
เกร็งจนเป็นลม
ไปแล้วละ

ตะ...
ผมไม่เคย
ทำมาก่อน
เลยนะ
!

เร็ว ๆ
เดอะน่า!
เด็ก
กำลัง
แยแสแล้ว
นะ!

ตะ...
โ

ไม่ต้อง
ไปฝัน
ขวาท
ช่วยที...

นั่นละ
ตีมาก...
คราวนี้
ก็สอด
มือเข้า
ไป...

ดู
ทิศทาง
ตัวของ
เด็กด้วย
ล่ะ...

ไม่มี
มือ
|

คุณทามิ
ไม่เจอ
แขน
!!

คงอยู่
ในท้ายก
แขนนะ
ลองผลั
เด็กกลับ
เข้าไปใหม่
ดูสิ

...เจอ
แล้ว
!!

เรื่อง
ปกติน่า
อย่า
ไว้วาง
ใจได้มั๊ย

เจอ
แล้วล่ะ
คุณ
ทามิ
!

เฮ้....
คุณผาละมี
จะนอนไป
ถึงเมื่อไหร่
กันทีอ!

ทะ
โทษ
ที่
!!

กรี๊ด
ที่เหลือให้
ฉัน...!

อีกนิด
เดี๋ยว
แล้ว!

ฮือ!!

มีสาย
ตะตือ
พัน
อยู่ที่
ลำคอ
เด็ก

...จะทำ
ยังไงละ
คราวนี้!

ใจเย็นๆไป
กริคุง
ไม่เป็นใจ
หรอก!

ค่อยๆ
จับมัน
ขึ้นไป
ทางหัว
ก็พอ
แล้ว...

หลุด
แล้ว
ละ!

ไม่
ร้อง
เหรอ
...?

อีกซิเจนจะถูก
ลำเลียงเข้าสู่ปอด
ของทารกได้ด้วย
การร้องไห้... แต่ถ้า
ไม่ร้องล่ะก็...

ช่าง
อย่าง
นั้น
แหละ

วันที่ 1
เดือน
มกราคม
ปีค.ศ.
1901

กลาง
ดึก
ของ
ฤดู
หนาว

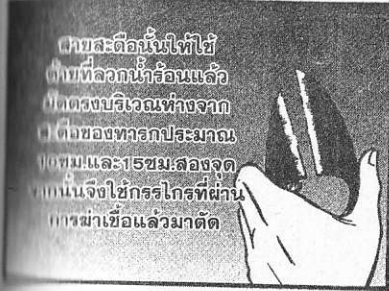

ลูกของ
อันเจรีน่า
กับไซจโร่
ก็ได้
ออกมา
ลืมตา
ดูโลก

ด้วยมือของเหล่า
ผู้ที่แบกรับ
ชะตากรรมแห่ง
ความเดือดดาล
ไร้ที่พิงพิง และ
การทำลายล้าง

เหล่า
นั้น
นั่นเอง

ฉากที่ 30 วันขึ้นคืนสุข

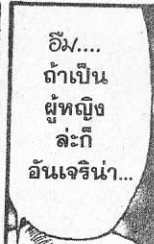
สายสะดือมันให้ใช้
กับที่ลวกน้ำร้อนแล้ว
ปิดตรงบริเวณหางจาก
ปีติของทารกประมาณ
15 นาที และ 15 ชม:สองจุด
บนใบงิ้วไซโครโรที่ผ่าน
การฆ่าเชื้อแล้วมาติด

ทารก
จะสูญเสียความร้อน
ในร่างทงที่ระยะ
จึงต้องให้อยู่แนบกับ
ผิวของแม่ไว้และใช้ผ้า
คลุมที่ระหุลวมไว้

หากทารก
มีท่าทางหิว
ก็ลองให้
ดูดนมดู

อืม....
ถ้าเป็น
ผู้หญิง
ล่ะก็
อันเจรีน่า...

คะ
คุณ
นี่....
ยินดี
ต้อนรับ
สู่โลก
แห่งนี้
นะจ๊ะ...

เอ๊ะ...
งัดม
มาแล้ว
เหรอ
เนี่ย
?

เป็นเด็ก
ผู้หญิง
ที่แข็งแรง
ดิ้นคะ
!

คุณ
ไซจโร่
คิดชื่อ
ไว้แล้ว
รึยังคะ
?

เอเล
โอ
นอล

กรี
คอง

อะไร
หรือ
?

ขอบคุณ
ใน
หลายๆ
เรื่อง
นะ

ไม่ได้
ทำอะไร
พิเศษเลย
!

นี่
เธอ
นี่!

เห็นการคลอต
เต็มๆตาแบบนี้
แต่กลับ
ไม่ลนลานเลย
นับว่าเป็น
ยอดคน
ทีเดียวนา!

ไม่ใช่ค่ะ
...ดิฉัน
เป็น...

พอตอนเธอ
จะคลอตลูก
ก็ไปเห็นให้ได้
อย่างนั้น
แล้วเพิ่งออก
มาพรวดเดียว
ไปเลยนะ
!

นี่คุณโทะเมะ
เรียกคนแรงดี
มาให้หน่อย
ฉันจะกลับ
แล้ว

โตเกียว
มังงะ
คาบูกิ

เอเล
โอ
นอล

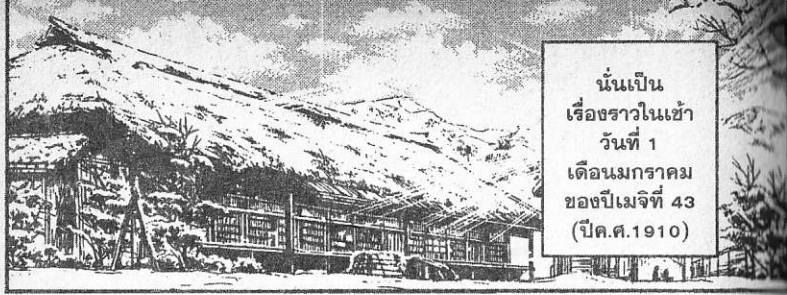
เอเล...
โอ
นอล...

ฉันก็เป็น
เอ็ดจัง
สินะ
ชื่อเพราะ
ดีนะ
เนี่ย

ฉันก็
อยากจะ
ตั้งชื่อให้
เป็นญี่ปุ่น
หรอก
ค่ะ...

ก็
อยากได้
เหมือนกัน
กับเธอ
นี่

นั่นเป็น
เรื่องราวในเช้า
วันที่ 1
เดือนมกราคม
ของปีเมจิที่ 43
(ปีค.ศ.1910)

จากนั้น
เวลา
ก็โตไหล
ผ่านไป

ใจ
เหมือน
โกหก

ไซจิ
ฝากบริษัทให้
คนอื่นดูแล
และอยู่ที่หมู่บ้าน
คุโระไม่ยอม
ห่างจาก
เอลเอนอลกับ
ภรรยาเลย

จะว่าเพราะ
กังวลเรื่อง
ของก๊ากิ
ที่มาเพื่อพา
เอลเอนอล
ไป....

กับเรื่อง
ของตุ๊กตา
ฟรองซัว
ที่ต้องการ
ให้แยกส่วน
ตนเอง

ก็มี
ส่วน
ด้วย
เช่นกัน

นี่เรา
มีท่า
อะไร
อยู่
เนี่ย
!?

แล้วหน้าที่
เอาศิลาไว้กระด้าง
จากตัวอันเจริ่น่า
ไปใส่ในตัวทารก
และพาไปฝรั่งเศส
จะเอาไป
!?

ผ่าน
มาได้
ตามเดือน
แล้วนะ
!

นี่...
คุณ
ก๊ากิ

นะ
น่ะ
น้อย

ดูเอ็ดจัง
ให้เดี๋ยวเน้อ
จะไปเก็บผ้า
ซักกะ
หน่อย

ละ...
พ่อเล่น
น้า!

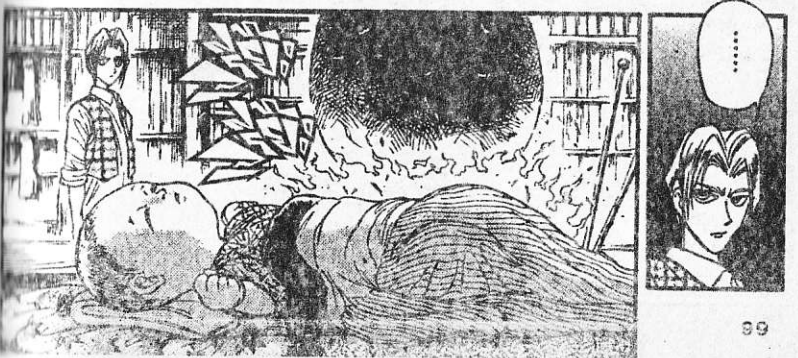
ไปละ
เน้อ
!

เดี๋ยว
สิ
!

ดูเด็กเนี่ย
เค้าพา
กันขงใจ
ละ!!

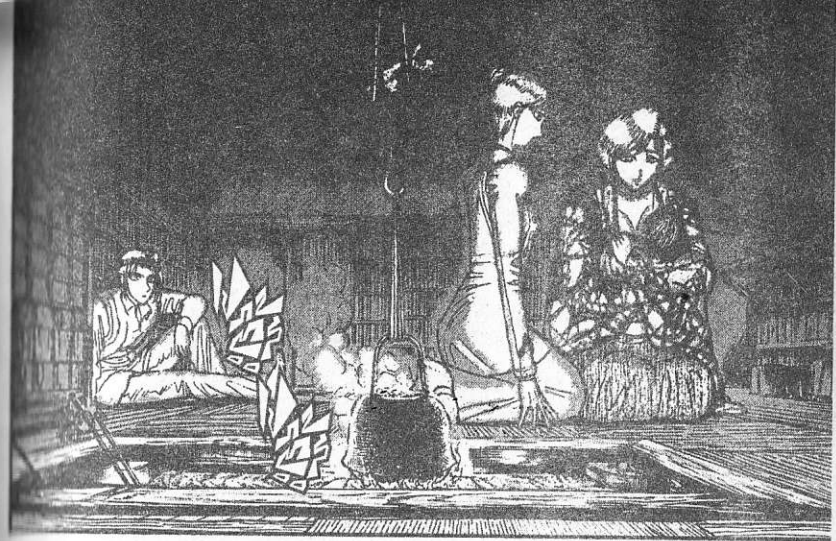
น้า
จำคาบ
ชะมัด
!

....

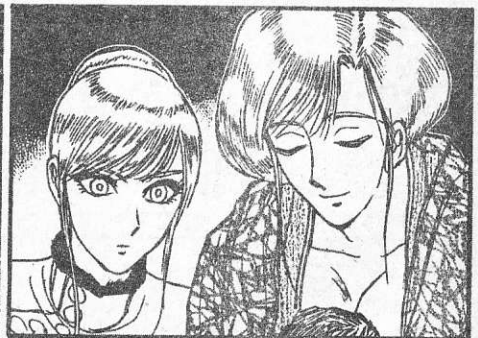

เพราะ
เห็นว่า
ใกล้ไฟ
หอรอกนะ

แล้ว
ไล่บ้าน
ขอมพ่อ
นี่มัน
อะไร
กัน...

นพคุณ ๖๓

มัน
หนาว
นะเนี่ย
!

วันนี้
ทั้งโซจิ
โทเมะ
แล้วก็
ฮานะ
ไม่อยู่หรือ
?

เห็นว่า
คนใน
หมู่บ้าน
จัดขาน
ฉลอง
ไฟนะ
จะ

ก็
เธอยังคิด
จะทำตาม
คำสั่งนั้น
อีกชั้น
หรือ
?

.....
วู

...ถ้า
ฉัน
ก็เอา
ศิลา
ไว้กระด้าง
ออกไป
จากตัวฉัน
เดี๋ยวจะ

อ้าว
|
แปลก
จัง
|

เอ้?
เอ้?

ใช่แล้ว
หากทวี่
เก็บรักษา
ศิลา
ไว้กระด้าง
ได้ละก็
เรา
ก็เอา
กลับไป
ฝรั่งเศส
ได้!
แต่
จะทำ
ยังไง
ล่ะ
!?

แต่คงจะให้
ย้ายไปในตัว
เอลเอนอล
แล้วพาไป
ไม่ได้
หรอก
นะ

พวก
อโตนาค่า
จะมาที่นี่
เพราะ
อยากได้
หินนี้
แน่
สำหรับ
ฉัน
ตอนนี้
ไม่ต้องการ
มันอีกแล้ว
ล่ะ...

ถ้าไม่เก็บไว้
ในร่างกาย
มนุษย์
ศิลาไว้กระด้าง
ก็จะระเหิด
หายไป

แต่มายังต้องใส่
ในร่างกายของเด็กด้วย
เพราะร่างกาย
ของผู้ใหญ่จะมี
ปฏิกิริยา
ต่อต้าน

กรณีของ
อันเจริน่า
นั้นถูกฝังไว้
ตั้งแต่เด็ก
และเติบโต
ขึ้นมา

จริง
สิ
...!

ถ้าหาก
เอากลับไป
แต่ศิลา
ไว้กระด้าง
ได้ละก็...

ฮ่าๆ
แต่อย่าทำ
ให้เจ้านึก
นะจะ

ศิลาไว้กระด้าง
ถูกฝังอยู่ใน
ส่วนต้นของ
ท่อนขั้ว กรีด
แค่ตรงนั้น
ก็พอ
แหละ

คิด
เรื่องนี้
อยู่จริง ๆ
นั่นล่ะ

ใช่...
ที่ไหนแล้ว
แต่จะลอบ
คิดดู
ก็ได้

จปป/ป
ในเด็กอนเซ็น
ก็ป/ป...
ตอนปี๑๐๖
ก็ป/ป
ปี๑๖-๑๘
ป/ป...

ทำ
เช่นนั้น

เอ๊ะ?
?

แล้ว
เด็ก
มนุษย์
ก็ได้
พลังงาน
ในการ
ขับเคลื่อน
สินะคะ

ถูกสร้างจากภายใน
ร่างแล้วออกมาเป็น
ร่างสมบูรณ์ภายนอก
...ข้างมีขั้วตอน
มากมายอะไรเช่นนั้น

ดิฉัน
อยากให้เห็น
เด็กคนนี้
เติบโตก่อน
แล้วค่อยให้
คุณแยก
ส่วน...

นาน
เท่าไร
ถึงจะโต
เท่า ๆ กับ
คุณคะ?
พรุ่งนี้
โตไหมคะ?

ไม่มีใคร
โตได้เร็ว
ขนาดนั้น
หรอกนะ
พรอ
ง
ซิน

มัน
น่า
เศร้า
ด้วย
เด็ก
โต
จะ...

เวลา
ผ่านไป
ปีหนึ่ง
ปีหนึ่ง

ในนั้น
ก็มีได้ประสบ
ทั้งเรื่อง
เศร้าใจและ
แต่
เรื่องดีใจ
จึง
ค่อย ๆ
กลายเป็น
มนุษย์ที่
ตั้งใจ

มีพูดกันว่า
เมื่ออายุ
20ปีก็จะ
ถือว่าเป็น
ผู้ใหญ่
ด้วย
นะ...

20 ปี... ต้องใช้
เวลาขนาด
นั้นเลย...
อโธมาดา
ใช้เพียง
สองวัน
เท่านั้นเอง
เท่า ๆ ...

ดิฉัน
คงอยู่ได้
ไม่นาน
ขนาด
นั้น
แน่

เพราะ
จะขอให้
คุณแยก
ส่วนให้
อยู่
แล้ว

ยังไม่คิด
จะเปลี่ยน
ความคิด
นั้นอีก
เหรอ?

ดิฉัน...
ต้องการ
มีได้
จึงออก
เดิน
ทาง

จน
รู้สึก
"เหนื่อย"
เสียแล้ว
ล่ะคะ

หากยัง
เป็นเช่นนี้
ก็คงไม่มีหน้า
ไปพบกับ
ท่านผู้สร้าง
ที่หวังจะให้
ดิฉันยิ้มได้
หรอก
ค่ะ...

ดิฉัน
มีแต่
จะต้อง
สูญเสีย
ไปเท่านั้น
แล้ว
ล่ะคะ

ซิน
เหรอ

แต่ว่านะ
พรอ
ง
ซิน เธอ
ให้ความช่วยเหลือ
ตอนที่เอลเอนอล
คลอตออก
มานี้จะ...

ซิน
ไม่
อยาก
จะ
ทำลาย
เธอ

แต่ซิน
เอง
ยังไม่
ลืม
เรื่องเมื่อ
ตอนนั้น
หรอก

คงพูดไม่ได้
เต็มปากว่า
ไม่นึกแค่น
เธอที่เป็น
ผู้นำเหล่า
อโธมาดา

แต่
เมื่อเด็ก
คนนั้น
เกิดขึ้นมา
แล้ว...

ก็ไม่อยาก
จะให้มารู้
ถึงความแค้น
ในอดีต
เลยจริงๆ

ไม่ค่อย
เข้าใจนัก
แต่ก็...
ขอโทษ
ด้วยนะคะ

แต่
ว่า...

โอ้
เอเล
โอนอล
ช่วงแล้ว
สินะจะ

เอา
เธอออก
มาก่อน
นะจะ

โอ้

อีก

เด็กน้อย
น่ารัก

เด็กน้อย
อีก

วัน
ต่อมา

ตุ๊กตา
พรอง
ชิน

ตาม
มา
ด้วย
กัน
หน่อย

จะไป
ไหน
หรือ
คะ?

แถวซากบ้านเก่า
ที่คุดป่า
คนท่าตลอด
พามีเคยอยู่
เมื่อก่อน
นะสิ....

ที่นั่น
ไม่มี
คนดี

อยู่ได้
สนสูง
ต้น
นั้น
ใจ

เปลของเจ้าแกว่งไกว
เหมือนใบไม้ที่ลอยลม
ร้องขอต่อสวรรค์
ถึงเทพเจ้าเอย

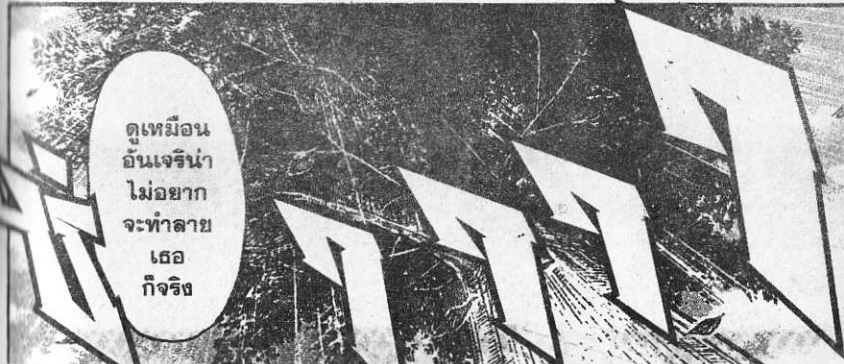
ในสักวัน
หนึ่ง
โปรด
ประทาน
พร

ให้แก่
เด็กคน
หนึ่ง
และแก่
ทุกคน
อีกหนึ่ง
เถิด

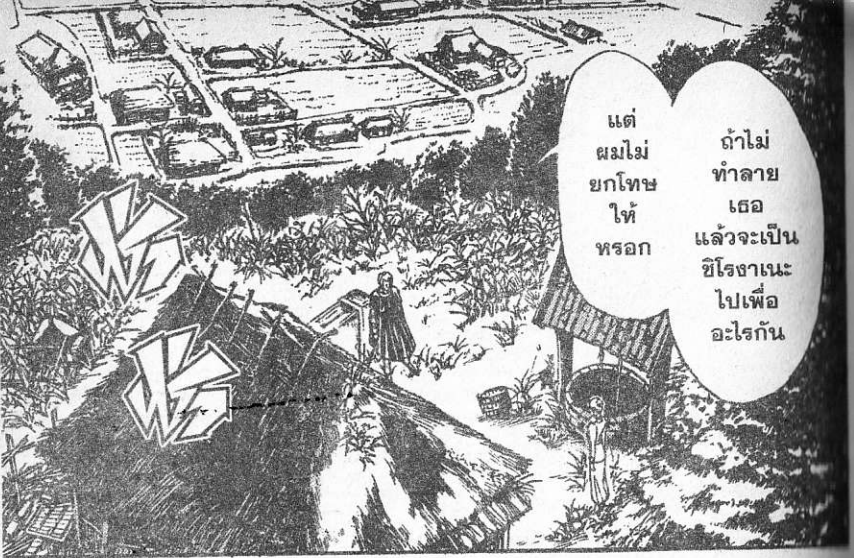

จะ
ทำลาย
เธอทิ้ง

ที่นั่น
ล่ะ

ดูเหมือน
อันเจริน่า
ไม่ยาก
จะทำลาย
เธอ
ก็จริง

แต่ผมไม่
ยกโทษ
ให้
หรือ

ถ้าไม่
ทำลาย
เธอ
แล้วจะเป็น
ซีโรกาเนะ
ไปเพื่อ
อะไรกัน

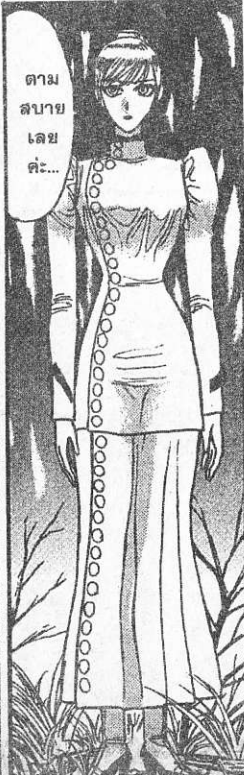
เพราะ
ดิฉัน
มาที่นี่
ก็เพื่อให้
ถูกทำลาย
อยู่แล้ว
นี่คะ

...เพียง
แต่...

เพียง
แต่...
อะไร
?

ผมต้อง
ทุกข์ทรมาน
ด้วยโรค
ไซนาฮ่า
ที่พวกเธอ
แพร่กระจาย

ตาม
สบาย
เลย
คะ...

ไม่
คิดจะ
ต่อต้าน
เลย
ฉัน
หรือ
!?

นี่ผม
เฝ้า
เจ้า
จัง
นะ

เอเล
โอ
นอล
เธอ...

เมื่อ
เช้า
|
บิบบัว
ของ
ดิฉัน...
ด้วย
ละคะ

ถึงจะขี้ขิ้นไป
ก็ไม่จะมีประโยชน์
เพราะผมมี
โกลิมเบีย
อยู่...

นิ้วมือ
ที่เด็ก
ขนาด
นั้น...

ด้วย
แรงที่
น้อย
นิด
นั้น...
เป็น
ครั้งแรก
ที่ได้
สัมผัส
ความ
รู้สึก
นั้น...

ละ...
แล้ว
จะ
ทำไม
!?

เปล่า
ค่ะ...
เพียง
แต่...

กำลัง
คิด
ว่า...

จะมา
จับ...
อีกมั๊ย
นะ...

ใน
คืนนี้
นะคะ
|

แล้วผม
ยังช่วย
ลงแรง
ไม่ให้
มีเหตุ
อัปชั้น
ด้วยล่ะ

ตอนที่
ทำ
ความ
สะ
อาด
ตัว
เอเล
โอนอล
จับ
แขน
เสื้อ
ดิ
ชั้น...
ไม่
ยอม
ปล
่อย
เลย
ล่ะ
ค่ะ

แต่
ช่าง
เถอะ
ค่ะ
เชียว
ลง
มือ
ได้
เลย
ค่ะ

ผม
เอง
ก็...

อ๊
โธ่
เว้ย
!!

เอเล
โอนอล
นี่
น่ารัก
เป็น
บ้า
!!

...ผม
นะ
ทำ
ร
ด
ของ
เล่น
ให้
เชียว
นา

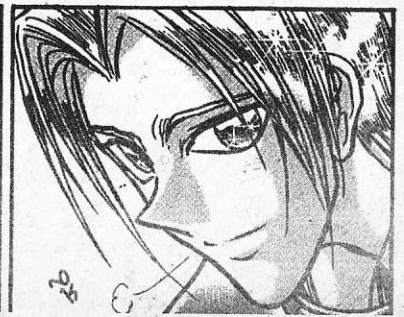

ดิ
ชั้น
เอง
ก็
ได้
ช่วย
อัน
เจ
ริ
น่า
เปล
ี่ยน
ผ้า
อ้อม
นะ
ค่ะ...

ค่ะ
|

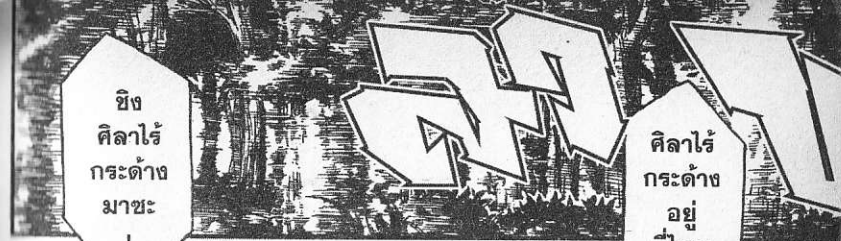
อยาก
จะ
ดู
ต
ล
อด
ไป
เลย...

...คงใกล้
ได้เวลา
ให้ฉันม
แล้วล่ะมั้ง
เนี่ย...

คะ
แต่ก่อน
หน้านั้น
ต้องเปลี่ยน
ผ้าอ้อม
ให้เสีย
ก่อน...

ชิง
ศิลาไว้
กระด้าง
มาซะ
!

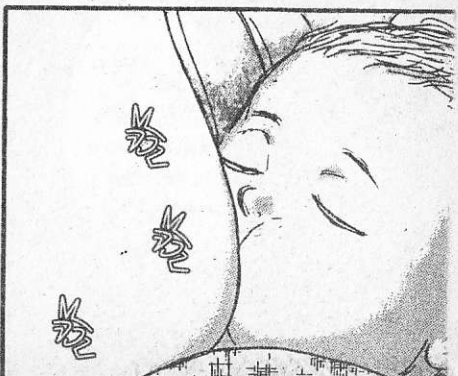
ศิลาไว้
กระด้าง
อยู่ที่ไหน
!?

ในตัว
ฉัน
เจริน่า
ใจ

ฉีกยับย
ผู้หญิงนั้น
ให้เป็น
ชิ้น ๆ ซะ
!

ฉากที่ 31 รอยยิ้ม(ตอนต้น)

ที่นี้
เธออะ

ที่นี้
ใจ

ศิลา
ไว้กระด้าง
อยู่ที่ไหน
?

อยู่
ในตัว
ฉัน
เจริน่า

ที่นั่น
ใจ

2 เดือน
ครึ่งแล้ว
เทรอนีย์
เร็วจริงๆนะ

ฮิๆ
เห็นว่า
อีกไม่นาน
คอกก็จะเริ่ม
แข่งขึ้น
แล้ว
ล่ะคะ

...เป็น
อะไร
เทรอน
คะ ?

หน้า
ดูซีด
ลงนะ
อัน
เจรีน่า

อย่างกับ
มอปลด
ชีวิตที่มี
ทั้งหมด
ให้กับ
เอเลโอนอล
แล้วยังใจ
ยั้งขึ้น

อาจเป็นได้
นะคะ คนเป็น
แม่เค้าก็เป็น
กันแบบนี้
ไม่ใช่เทรอน
คะ?

นี่ๆ
คนเป็น
แม่ไม่
แข็งแรง
เดียว
ก็...

นั่นสิคะ
แต่ว่า...
คุณ
คะ

ดูท่าว่า
ที่มอบให้
เอเลโอนอล
จะไม่ได้
มีแค่นั้น
ซะแล้ว
ล่ะคะ

!?

...ทำไม
ดิฉันถึง
อยากถูก
อันเจรีน่า
แยกส่วน
...อย่างนั้น
หรือคะ...

เธอคือ
ศัตรู
จะจู่โจม
ไล่
เมื่อไหร่
ก็ไม่รู้

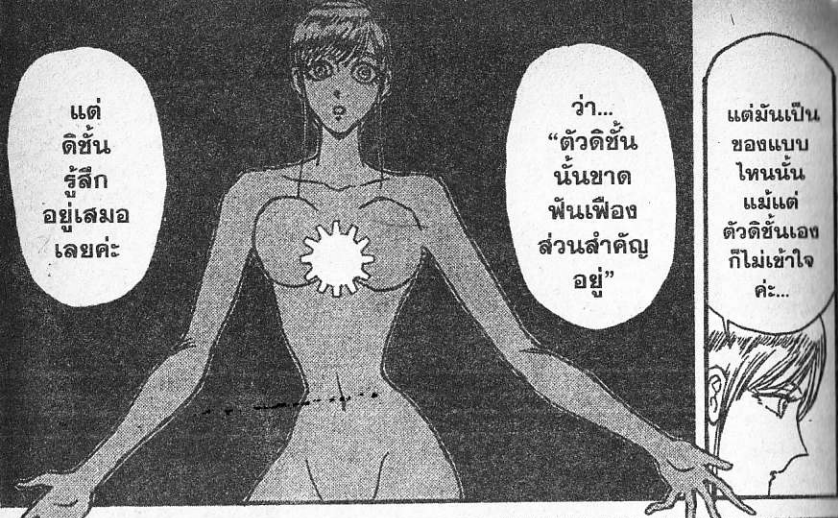
ถ้ามี
แผนการ
อะไรอยู่ล่ะก็
บอกออกมา
ให้หมดซะ
นี่เป็นการ
สอบ
ปากคำ

...ดิฉันคือ
ตุ๊กตาที่มี
ความใกล้ชิด
กับมนุษย์ที่สุด
มากกว่า
อดีตมาค่า
ตัวไหนๆ
ดังที่คุณ
ทราบ

มีอควิวีเต้ที่สร้างขึ้น
จากศิลาไร้กระดูก
ไหลเวียนในร่าง และท่าน
ผู้สร้างได้ปรับปรุงให้มี
การเคลื่อนไหวเหมือน
กับมนุษย์

แต่ ดิฉัน รู้สึก อยู่เสมอ เลยค่ะ

ว่า... “ตัวดิฉัน นั้นขาด พันเพื่ออง ส่วนสำคัญ อยู่”

แต่มันเป็น ของแบบ โทนน แม่แต่ ตัวดิฉันเอง ก็ไม่เข้าใจ ค่ะ...

ก็ ไม่ค่อย จะได้คิดถึง เรื่องนั้น เท่าไหร่ แล้ว ละค่ะ...

ตัวดิฉันที่ พันเพื่อองขาด หายไปและไมอาจ เป็นมนุษย์ได้ ก็มีแค่เส้นผมนี้ เท่านั้นที่เป็นเหตุผล ในการมีตัวตน อยู่...

ผม ?

ขอเพียง มีสิ่งนั้น ดิฉันก็คงจะ กลายเป็นอะไร บางอย่างได้ กระมังค่ะ...

ก็เพราะคิดว่า หากได้พบกับมนุษย์ ผู้สร้างหุ่นเชิด ก็อาจจะได้ทราบ ว่าพันเพื่อองนั้น คืออะไร...

ฮัม.... อย่างนี้เอง ก็เลยมาหา อันเจรีนา ลินะ

ค่ะ... เพราะเห็นชื่อ ของเธอที่ ขึ้นส่วนหุ่นเชิด ของ ชิโรงาเนะ

ท่าน ผู้สร้าง ดิฉันขึ้น มาได้ใช่ เส้นผม

ขอมนุษย์ ที่เป็นแบบ สร้างของ ดิฉันมาทำ ส่วนศีรษะ เพื่อ ให้ดิฉัน เป็นเหมือนกับ หญิงสาว ผู้นั้นได้ กลับมา เกิดใหม่

แล้ววูริยังละ ว่าอะไรคือ ชิ้นส่วนที่ เธอขาดไป ?

...ยั้งค่ะ... แต่ ว่า พอมา ลองคิด ดู...

...ตั้ง แต่

ดิฉัน มาที่ ญี่ปุ่น นี้...

ที่ว่า เธอคนนั้น พรองซิน ไม่อยู่ใน โลกนี้ อีกแล้ว

ดังนั้นดิฉัน จึงพยายาม เชื่อมมาตลอด ว่าตัวเองที่มี เส้นผมนี้คือ พรองซิน

และ พุดย่า กับตัว เอง หลาย ครั้ง หลาย ครา ว่า “ผมของ เรายังเป็น ของจริง” ...ดังนั้น “เราก็คือ พรองซิน ตัวจริง”

แต่ว่า
ตอหน้า
เด็กคนนั้น
เรื่องเช่นนั้น
กลับจะเป็น
อย่างไรก็ได้

เอเล
โอนอล
นะ

ร้องไห้จ้า
และคอย
บิบนิ้ว
ของดิฉัน
ไว้ตลอด

โดย
ไม่เกี่ยวว่า
ดิฉันจะเป็น
มนุษย์หรือ
เครื่อง
จักร

หาก
อยู่ต่อ
หน้า
เอเล
โอนอล
แล้ว

ดิฉัน
คิดว่าคงจะ
สามารถ
กลายเป็น
อะไรอย่าง
อื่นสักอย่าง
ได้ค่ะ

เอเลโอนอล
นี่ไง

เอาเถอะ
ถ้าเธอดูคิดจะ
ฆ่าพวกเรา
จริงๆ าละก็คง
ทำตั้งแต่ตอน
คลอดแล้ว
ละนะ....

ค่ะ

แต่จำไว้ให้ดีละ
ว่าผมยังไม่ได้
ยกโทษให้
หรือกันนะ

...ค่ะ

มีอะไร
ขึ้น
หรือ
?

อ้าว
คุณกริ
คุณ
พรอง
ซิน

ทำไม
คนออก
มาเยอะ
แบบนี้
ล่ะ?

อ้าว....
พวกคุณ
ก็จะไปด้วย
ไม่ใช่หรือ?
งานเทศกาล
ที่เมือง
ข้างๆ นะ

ไปเที่ยว
งานที่ไร
ไปกันเยอะ
แบบนี้
ทุกทีหรือ
?

ก็ใช่ล่ะสิ
แถม
ในคืนนี้
เนี่ยนะ

ท่านไซจิ
บอกว่ามีของ
อร่อยๆ ให้ทาน
แล้วยังเชิญไป
พักในที่ดีๆ
อีกด้วยนา

อืม
ไม่เห็น
รู้มาก่อน
เลย...

เอเล
โอนอล
ก็ไปด้วย
หรือคะ
?

เอ็ดจึกับ
คุณนาย
คงไป
ไม่ไหวหรอก
แต่นายท่าน
ว่าจะตามไป
ที่หลังนะ

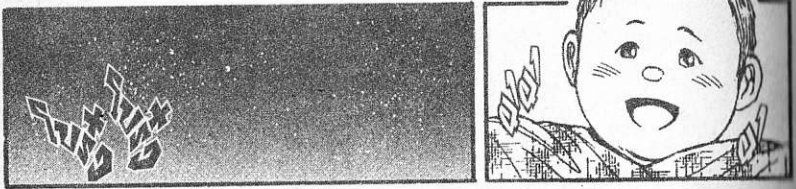
ไว้เจอกัน
อีกที่ที่
โรงแรม
นะเออ

นี่ม!
เอาเดอะ
ผมไป
อาบน้ำให้
เอเล
โอนอล
ดีกว่า

ดิซัน
ก็ไป
ให้เล่น
จับนิ้วอีก
ดีกว่า

โห่โห่

แถม
คืนนี้ใน
หมู่บ้าน
ยังเขยิบ
กักรับอีก
นะ

ก็วันนี้
ที่เมือง
ข้างๆ
มีงาน
คน
ก็เลย
แห่ไปกัน
หมดเลย
ไซ

เพ...
อย่าง
นั้น
หรือ
อะ...
เพ็งจะรู้
นะคะ
เนี่ย
คุณ

โอ...
ซิมแล้ว
เอเลโอนอล
ซิมด้วย
ละ...

เดี๋ยว
ขอผม
อุ้มต่อนะ
ไซจิ

มาทาน
ข้าวเย็น
กันเถอะ
จ๊ะ

ก็เห็นว่า
วันนี้ไซจิจะเลี้ยง
ทุกคนในหมู่บ้าน
และยังจอง
โรงแรมในเมือง
ไว้แล้วด้วย
นี่คะ...?

อะไร
นะ
...?

ฉัน
ไม่เคย
พูดอะไร
แบบนี้
เลยนะ

เอ คินนี่
พวกคุณ
โทเมะไม่มา
หรือ?

นั่นสิ
นะคะ

เอ?
?

ปะ...
บ้า
น่า!
ฉัน
ใคร
กันล่ะ
?

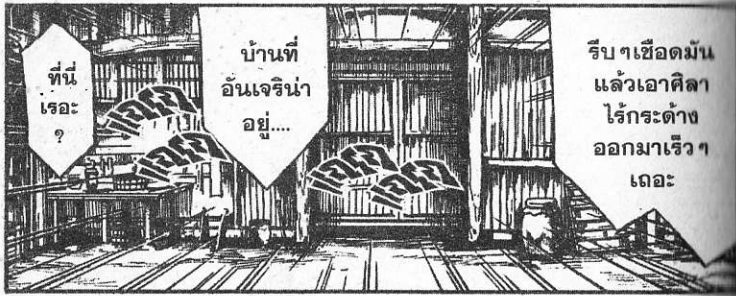

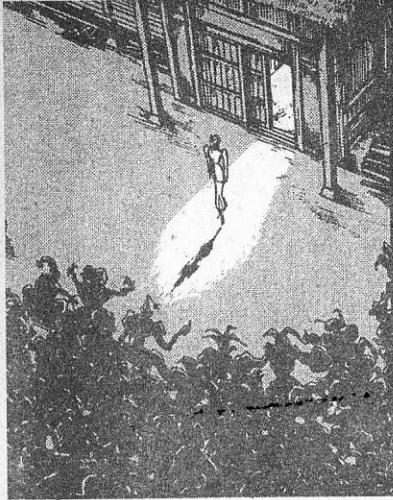
อัน
เจจึ
น่า

คะ
คุณ

อาจจะเป็น
ฝีมือของใคร
สักคนเพื่อ
ให้เหลือแต่
พวกเขา...

เยอะ
เป็น
บ้า
!?

300
ตัว
ได้นะ
นี่!!

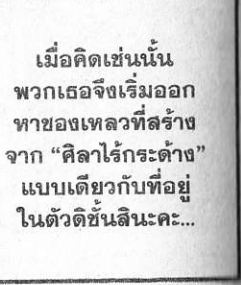
เหล่าตุ๊กตา
ที่น่ารัก
ทั้งหลาย
ดิฉันขอ
ขอบคุณใน
ความจริงรัก
ภักดีที่มี
ให้ค่ะ....

กลับ
ไปซะ
!

เป้าหมายของ
พวกเรามีเพียงหนึ่ง
คือทำให้ดิฉัน "ยิ้ม"
และเพื่อการนั้นจึง
ต้องอยู่ในสภาพ
เงื่อนไขเดียว
กับดิฉัน...

เมื่อคิดเช่นนั้น
พวกเธอก็เริ่มออก
หาของเหลวที่สร้าง
จาก "ศิลาไร้กระด้าง"
แบบเดียวกับที่อยู่ใน
ตัวดิฉันสินะคะ...

แต่ว่า...
ดิฉันได้
ตัดใจ
เรื่องที่จะ
"ยิ้ม"
แล้ว

ดังนั้น
พวกเธอก็
ไม่จำเป็นต้อง
ทำให้
ดิฉัน "ยิ้ม"
อีกแล้ว
ล่ะค่ะ

ณ บัดนี้
ดิฉันขอ
สั่งการ
ในฐานะ
หัวหน้า
คณะละคร
สัตว์
ยาม
วิกาล

ถอย
ออกไป
จากที่นี่
เสีย
เถิด

พะ...
พวก
เธอ...

และก็ไม่จำเป็นต้อง
ไขเดียว
ศิลาไร้กระด้าง
อีกแล้ว
เช่นกัน

ไม่ฟัง คำสั่ง ของเรา !?

ก๊ากกั๊ก แก เป็นใคร อะ!?

พวกข้า มากเพื่อ เชือดหนัง มนุษย์ ผู้หญิง ทั้ง

แล้ว ควิกเลา ตีลาได้ กระต่าย ออกมา เท่านั้น เพียว!

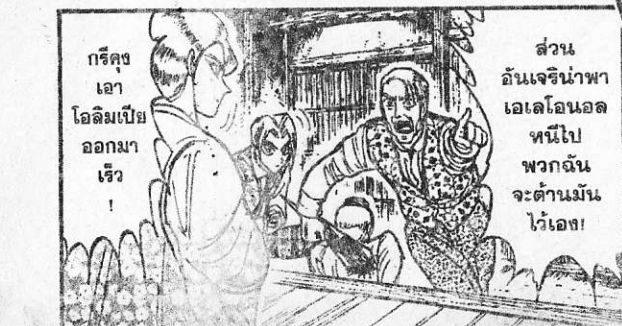

พรออง ซีน !

นี่มัน ...หมาข ความวุ่น อย่างไร กันคะ นี่

กรุณา เชือดด้วย เตะด้วย ดิ้นกัน ไม่ทราบ เรื่อง...

พูด มาก จัง รุนแล้ว น้า !

กรี๊ดๆ เค้า โอดึมเบีย ออกมา เร็ว !

ส่วน อั้นเจรินำพา เอลเอนอล หนีไป พวกฉัน จะตามมัน ไว้เอง!

อะ... ไท่ ดิ้นร่วม ด้วย เตะ... อะ...

ไม่ ไหว พรออง ซีน

ตอนนี้ เตะออกฉัน ตัดแปลง จนมีพลัง ตากว่า มนุษย์ ซะอีกนะ!

อั้น เจริน นำ !?

อะไร นะ... !?

อั้น เจริน นำ !?

พรออง ซีน จะ

ขอ ฝาก เอลเอนอล

กับ "ศิลาไร้ กระต่าย" ด้วย นะจ๊ะ

นา

ดิ...
ติลา
รู้
กระต้าง
นะ...

อยู่
ในตัว
เอเล
โอนอล
จัน
เทรล
!?

ขอ
ให้มี
ความ
สุข
มาก ๆ
นะจ๊ะ

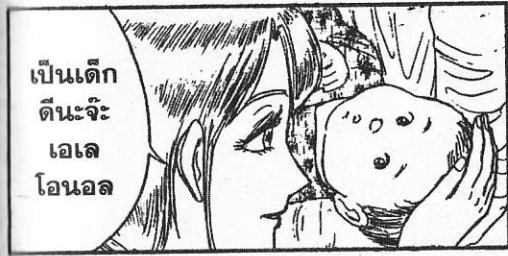

ชัน
ยั้งไว้
แต่
อาลุ
ลูกัน
สู้ได้
อะ

แต่
เธอสู้
ไม่ไหว
อีกแล้ว
ละ

เพราะฉัน
จะต้อง
พาเด็ก
คนนี้
หนีไป

ลุยกัน
เลย
สหાય
!

เป็นเด็ก
ดิฉันจะ
เอเล
โอนอล

เดี๋ยวก่อน
เชื่อก็คือ
ตุ๊กตา
ขนาดนั้น
มันจะดี
เทรล!

ไม่แน่ว่า
อาจจะเป็น
แผนที่วางไว้
ล่วงหน้า
ก็ได้นะ!!

จะ
บอก
ว่า

เชื่อใจ
ดิฉัน
ได้
อย่าง
นั้น
หรือ
คะ

จะ

แต่
ฉัน
เชื่อ

เพราะ
มีแต่
ทางนี้
เท่านั้น

!!

เขอะ...ช่วย
ไม่ได้
...ฉัน
หรือ!

ออก
ไปจาก
ทางนี้ซะ
หรือจะ
ชนะ!

คึกคัก

ฉากที่ 32 รอยยิ้ม (ตอนจบ)

กรี

ปกป้อง
เอเล
โอนอล
ให้ได้ละ
!

เจ้าใจ
ไม่มีทาง
ปล่อยให้
หนีไปได้
หรือ
เพี้ย!

ค๊ะ
!

หนี
ไป
ตัว
นี้
แล้ว
!

ตาม
มัน
ไป
เช้
!!

กอด
อะไรไว้
อยู่แล้ว
วิ่งหนี
ไปทาง
ภูเขา
แล้ว

ต้อง
เป็น
ศิลาไร้
กระดูก
แห่ง
า
!

ศิลา
ไร้กระดูก
คือเป้าหมาย
ของเรา!

ฆ่ามัน
แล้ว
แข่งมา
ให้ได้
!

เป็นออโต
มาต้า
เหมือน
พวกเรา
แหละ!

ไอ
มันไม่ใช่
มนุษย์
นี่หว่า
!

ไม่เป็นไร
เอเล
โอนอล
อย่าร้อง
สิ....

โตเอีย
นึกว่าเป็น
ศิลาไร้กระดูก
ซะอีก
ต้นเป็น
เด็กทารก
ซะได้!

ชอะ
เสี่ย
เทียว
เปล่า
ชะ
แล้ว

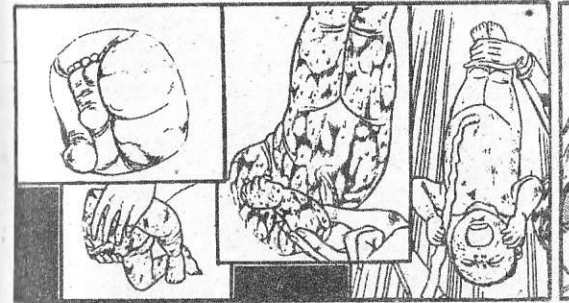
รีบๆ
เข้ามา
แล้ว
กลับไป
เถอะ
!

จะฆ่า...
เด็ก
คนนี่
ชั้น
หรือ
?

ความ
หวังของ
เหล่าผู้ใหญ่
ที่ต้อง
ลำบาก
กันขนาด
นั้น

เด็กที่
พยายาม
เพื่อจะเกิด
ออกมา
ดูโลก
คนนี่

แล้ว
จะยังโช
กันเล่า
!

เด็กคนนี่
ยังไม่ได้
คิดอะไร
ยังไม่ได้
รังสรรค์
สิ่งใดเลย

นางง
ไว
เอาเรื่อง
นี้หว่า!

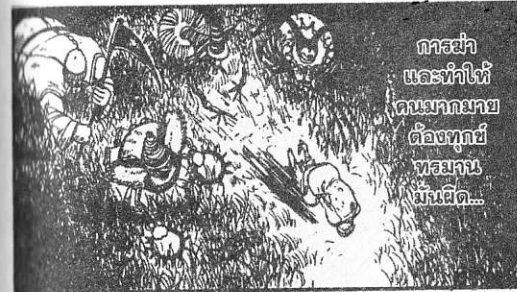

ใช่แล้ว...
ทั้งเรื่อง
ที่เราทำ
และเรื่อง
ที่ท่าน
ผู้สร้างทำ

เด็กคนนี้
หากไม่ได้รับนม
จากผู้ใหญ่ก็จะหิว
การขับถ่ายก็ต้อง
ให้ผู้ใหญ่
จัดการให้

และจากนี้ไป
ก็จะเริ่มเรียนรู้
ชีวิตด้วยตนเอง
แม้ว่าจะใช้เวลา
10 หรือ 20 ปี
ก็แล้วแต่...

กรรมเจ้า
และทำให้
คนมากมาย
ต้องทุกข์
ทรมาน
มันผิด...

มันขย
จำต้องผ่าน
กระบวนการ
มากมาย
จึงจะ
เติบโต
ขึ้นได้
แท้ๆ

รู้เขานี้แล้ว
...พวกเจ้า
ที่ใช้เวลา
ไม่ถึงสองวัน
ก็มีช่าง
สมบูรณ์
นั้น....

ยัง
บอกว่า
จะทำ
ให้สูญ
ไปใน
พริบตา
อีก
อย่าง
นั้น
หรือ!

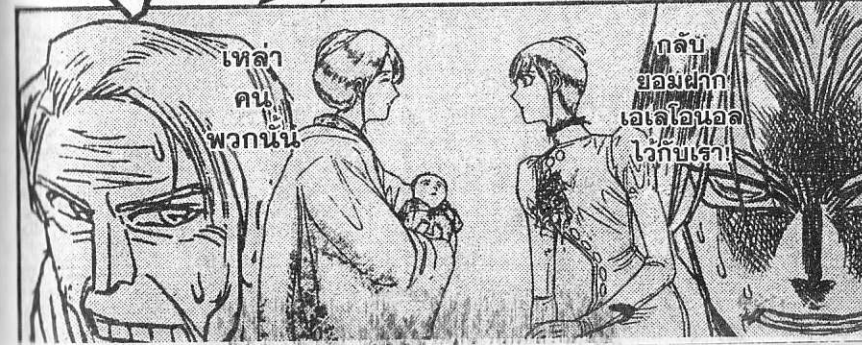
พูดอะไร
นี่เจ้า
ขะมัด

ตัวตนของเธอ
เป็นสิ่งที่น่า
สะพรึงกลัว
อย่างนั้นหรือ...

แต่ว่า

เหล่า
คน
พวกนั้น

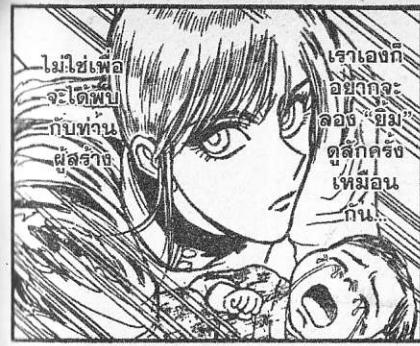
กลับ
ยอมฝาก
เอเลโอนอล
ไว้กับเรา!

พวก
เขา
เชื่อใจ

ในตัว
ตกตา
แบบนี้

ไม่ใช่เพื่อ
จะได้พบ
กับพวก
ผู้ร้าย

เราเองก็
อยากจะ
ลอง "ยิ้ม"
ดูสักครั้ง
เหมือน
กัน

แต่
ตอนนี้
เด็ก
คนนี้

สำคัญ
ยิ่งกว่า
ตัวเราเอง
เสียอีก

เพราะ
ฉะนั้น

เรา
จะ
ปกป้อง

เด็ก
คนนี้
ให้ดู
!!

เรา
จะ
อยาก
จะ
ตอบ
รับ
พวก
เขา

เด็ก
คน
นี้

สำคัญ
ยิ่งกว่า
ตัวเอง
ซะอีก

เด็ก
ทารก

เด็ก
ทารก

เป็น
คำที่
โพเราะ
เหลือ
เกิน

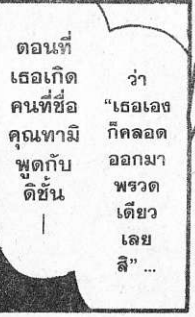
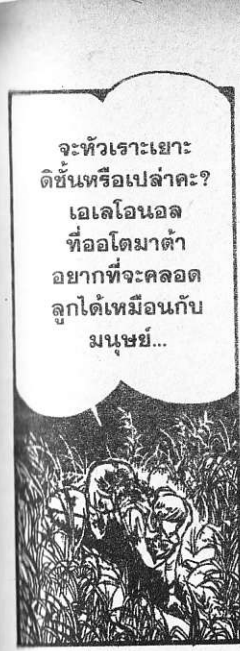

จะ
ให้
เอ
เค
โอน
อล
ตาย
เด็ด
ขาด

เด็ก
คน
นี้

สำคัญ
ยิ่งกว่า
ตัวเอง

เจอ
มัย
?

ไป
ไหน
แล้ว
พะ
?

เล
รี
จ
เรา
ละ!

ตาม
ไป
!

จะหัวเราะเยาะ
ดิฉันหรือเปล่าคะ?
เอลเลนอล
ที่อุตมาตา
อยากที่จะคลอด
ลูกได้เหมือนกับ
มนุษย์...

ในช่วง
สั้นๆนี้
ดิฉันได้รับ
การสั่งสอน
หลายๆเรื่อง
จากพวกเขา
และได้เข้าใจ
แจ่มแจ้ง

ว่า...
ดิฉัน
ไม่มีทาง
จะเป็น
มนุษย์
ได้

ตอนที่
เธอกเกิด
คนที่ชื่อ
คุณทามิ
พูดกับ
ดิฉัน
—

ว่า
“เธอเอง
ก็คลอด
ออกมา
พรวด
เดียว
เลย
สิ” ...

ดิฉัน
ไม่มีทาง
ที่จะ
หัวเราะ
ออกมา
จากใจ

ได้
หรือ

แต่ว่า
ตอนนี้
!

ดิฉัน
ยังไม่ได้
สิ้นหวัง
เช่นตั้ง
ก่อน...

ตอน
นั้น
ดิฉัน

คิดว่า
“อา
ดิฉัน”
ด้วย
ละ

นั้น
ใจ
!

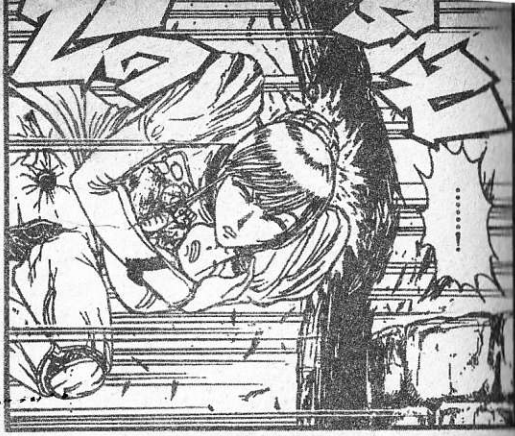
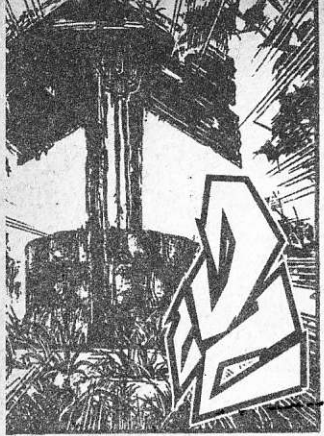
ตรง
โน้น
!!

ต้อง
รีบหนี
ไปให้
เร็ว!

เร็ว
ขึ้น

ไปให้
ไกลจาก
พวกนั้น
ที่สุด
เท่าที่จะ
ไกลได้
!

ไกล
ขึ้น
อีก
!

เอเล
โอนอล
ไม่เป็น
อะไร
นะคะ
?

เอเล
|

เอเล
โอนอล
เป็นอะไร
ไปคะ
!?

เอเล
โ
นอล
!!

ตุ๊กตา
พรองขึ้น
ไม่รู้รู้สึกตัว
ว่าน้ำใน
ก้นบ่อนั้น
เย็นเฉียบ

แน่
แล้ว
|

ความเป็น
ของน้ำ
ทำให้
คุณหญิง
ในตัว
เอเลโอนอล
ลดลงอย่าง
รวดเร็ว

และนั่น
ก็สามารถ
ทำให้เด็ก
แรกเกิด
เสียชีวิต
ได้เลย
ทีเดียว

ทว่า
|

ขณะที่
ช่างเข่า
วัยกำลัง
อยู่ในห้อง
วิกฤติ
นั่นเอง
|

ปาฏิหาริย์
ก็ได้
อุบัติขึ้น!

เอเล
โอนอล
...!

น้ำ
ตรงที่
เอเล
โอนอล
อยู่...
เริ่ม
เปลี่ยน
เป็น
สีดอก
กุหลาบ
แล้ว!
!?

!

นะ...
นี่คือ
!?

นี่คือ
...!?

เรา
รู้จัก
ของ
เหลว
นี้!

มันคือ
สิ่งที่
ไหล
เวียน
ในกาย
เรา... เป็นยา
รักษา
สารพัดโรค
ของ
มนุษย์...

“อควอ
วีเต้”
!!

จริง
สิ

ศิลาโร
กระด้าง
ที่อยู่
ในตัว
เธอ...

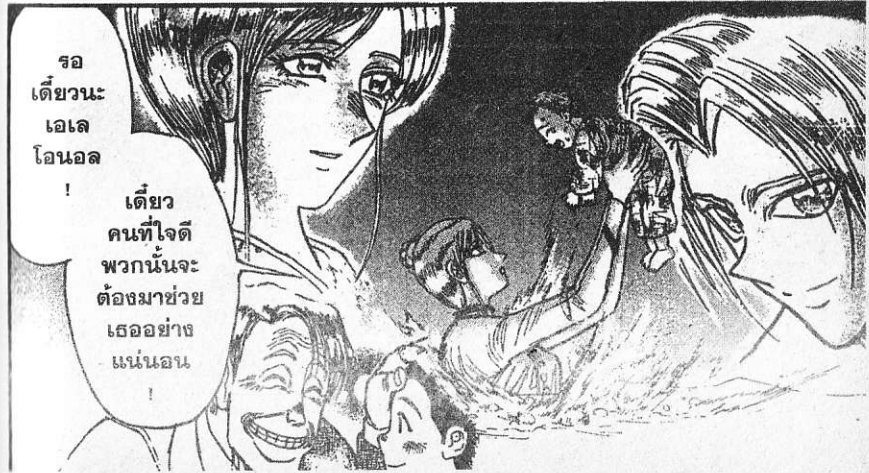
ทำ
ปฏิกิริยา
ต่อ
อันตราย
ของเธอ
สินะ...

ไม่ได้
การ...
“อควอ
วีเต้”
กำลังเริ่ม
กัดกร่อน
แล้ว...

...ไม่
เป็นไรนะ
... ดิฉัน
จะอุ้ม
เธอไว้
เอง...

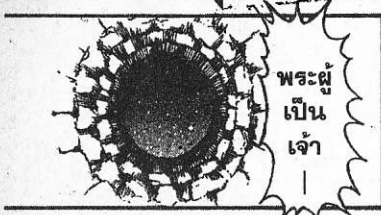

รอ
เดี๋ยวนะ
เอเล
โอนอล
!

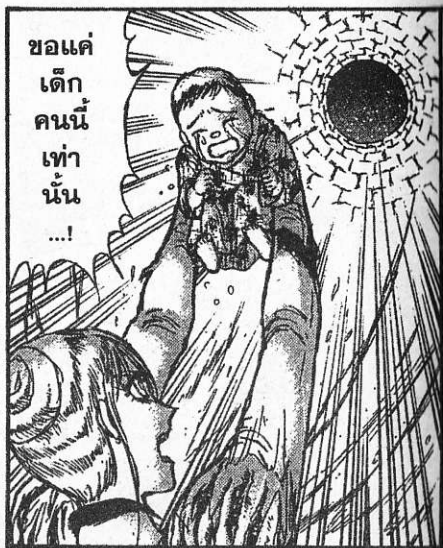
เดี๋ยว
คนที่จิตใจ
พวกนั้นจะ
ต้องมาช่วย
เธออย่าง
แน่นอน

อา
—
เรา
จะอุ้ม
เอเลโอนอล
ไมไหว
แล้ว...

พระเจ้า
—
พระเจ้า

ขอแค่
เด็ก
คนนี้
เท่านั้น
...!

ถึงดิฉัน
จะไม่ได้
เป็น
มนุษย์
ก็ช่าง
!
แต่
ดิโปรด
ช่วย
เหลือ
เอเล
โอนอล
ด้วย
เถิด

น่า
สังสารจริง
ขอโทษนะ
เพราะดิฉัน
ตกลงมา
แท้ๆ...

คงจะ
เจ็บและ
กลัวมาก
สินะ...
อย่า
ร้องไห้
สิ!

จะ
ทำ
ยังไง
ดี...
อ๊ะ
—

เปล
ของเจ้า
แกว่ง
ไกว

เหมือน
ใบไม้
ที่ลอย
ลม

ร้อง
ขอต่อ
สวรรค์
ถึง
เทพเจ้า
เอ๋ย

ใน
สักวัน
หนึ่ง
โปรด
ประทาน
พร

ให้
แก่เด็ก
คนนี้
หนึ่ง

และ
แก่
ทุกคน
อีก
หนึ่ง
เถิด

อยู่
ไหน
!?

ไม่เจอ
เลย!

ดูนี่
เอเล
โอนอล แวร์
แวร์

แวร์
แวร์
แวร์

ไม่
ตกใจ
แล้วนะ?
เอเล
โอนอล

ไม่
ร้องไห้
แล้วนะ
ดูนี่สิ...

ยิ้ม
ให้
แล้ว
!

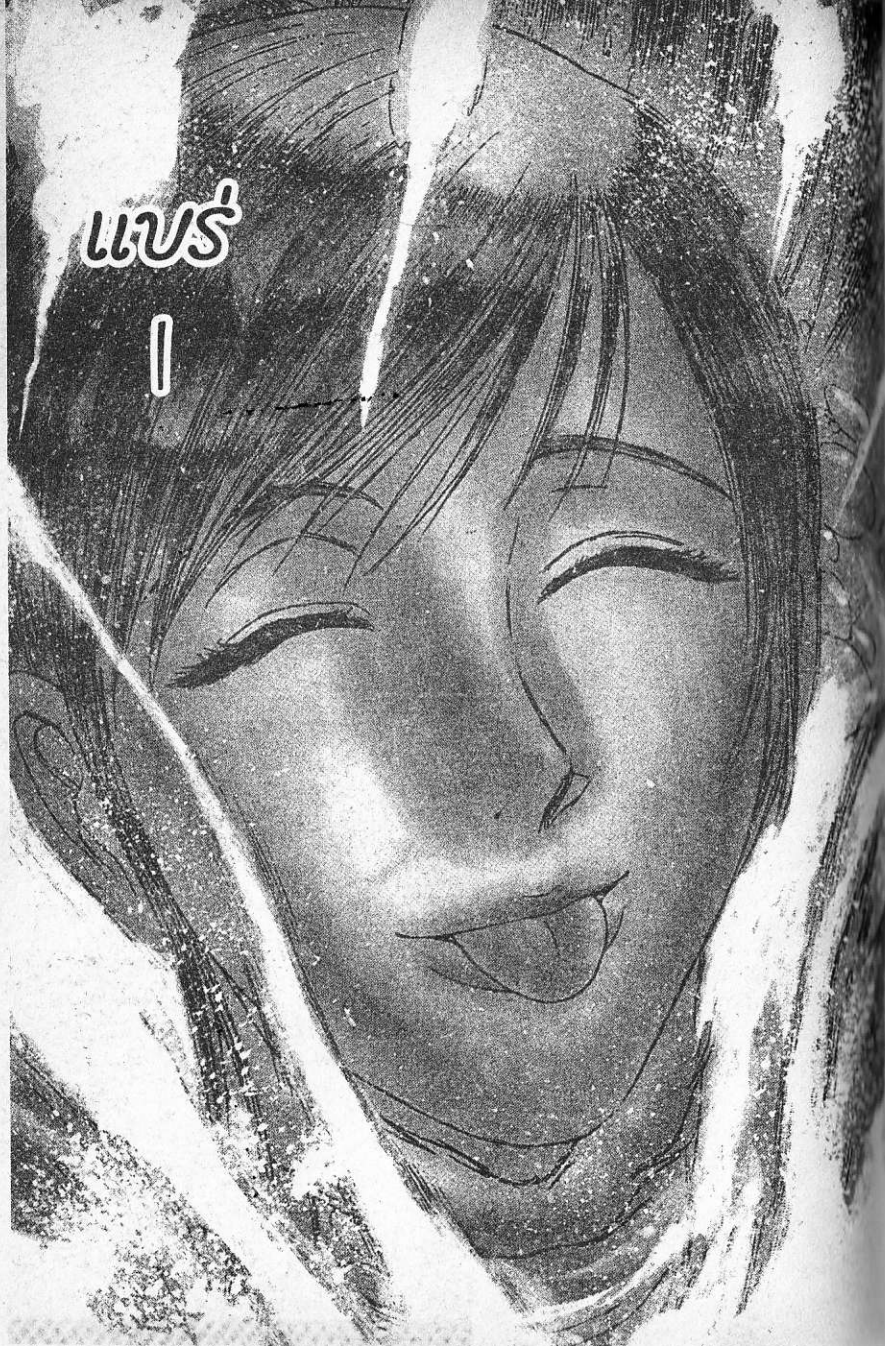
จันทรี
เอเล
โอนอล
...?

ให้กับตุ๊กต
ที่นั่น
เช่นนี้...?

ดู...ดูนี่นะ
เอเล
โอนอล...
แวร์...

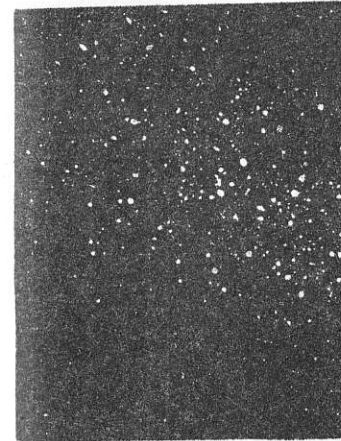

แม่

!

มอง
เห็น
ดาว
ด้วย
ละ...

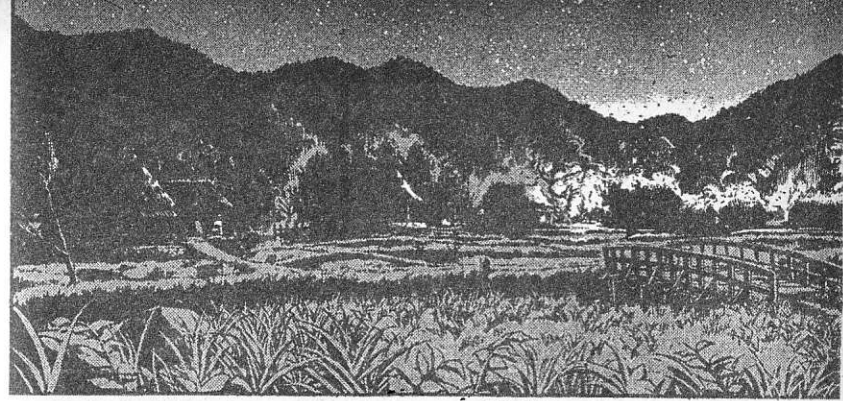
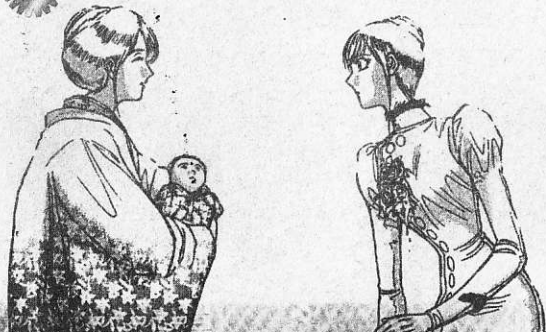

มี
ความ
สุข

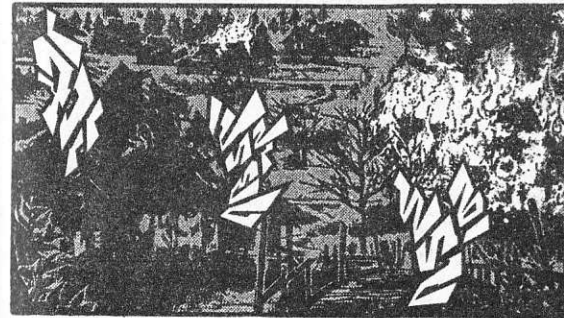
อะไร
ขนาด
นั้นะ

หนูนิดกับหนูน้อย

หิมิตินันท์

ฉากที่ 33 คำคืนที่หมู่บ้านคุรงะ

นำเงิน
ที่เป็น
แหล่ง
พลังของ
พวกแก
นั้น

หากถูก
เลือดของ
ซีโรจาเนะ
ที่มีควอวิตต์
ละลายอยู่ฉีด
เข้าไปภายใน
มันก็จะไร้ผล

การ
ที่จะให้
ควอวิตต์
มาเป็นพลัง
ให้กับ
พวกแก
ได้

มีแต่
ต้องให้ผ่าน
อุปกรณ์
กลั่นกรองและ
ดูดซับที่อยู่
แถวส่วน
ท้องก่อน
เท่านั้น

ดาบ
ยาว
“โคคุ”

ดาบ
สั้น
“โรจิน”

เป็น
“ดาบเลือด”
สองเล่ม
ที่ฉันออก
แบบขึ้นมา
ใช้สู้โดยทุ่ม
ทั้งชีวิต

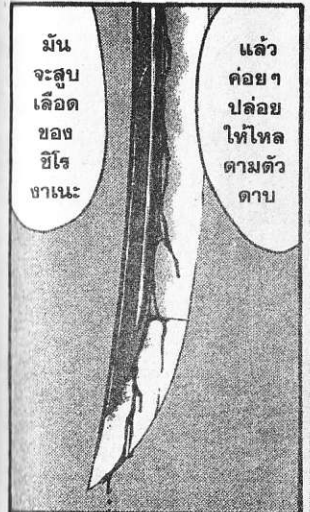

มันก็
เหมือน ๆ
กับเวลา
ที่มนุษย์
หายใจ
นั้นละ

อากาศ
ต้องผ่านการ
กรองที่ปอดก่อน
แต่ถ้าอากาศถูก
ฉีดเข้าเส้นเลือด
เลยละก็
มีแต่จะ..

ตาย
เท่านั้น!

ดาบนี้
เป็นอาวุธ
รุ่นทดลอง
ของรุ่นเซ็ค
ที่ชื่อ
“มัมบ้า”

มัน
จะสูบ
เลือด
ของ
ซีโร
จาเนะ

แล้ว
ค่อย ๆ
ปล่อย
ให้ไหล
ตามตัว
ดาบ

เข้ามา
จะใช้ดาบ
นี้ทำลาย
ให้เกลี้ยง
เลยเชียว
!!

เราเข้าไป
เป็นช่างทำหุ่น
แต่
สำหรับ
ผม
ยังงี้ก็
ต้อง...
มากกว่า
ชั้นเทรอล
คุณซามูไร
พลูก้อลอน

เรื่อง
ระบำ
เลย
โอลิม
เปีย!

มีอะไร
จัดการ
อันเจรีน่า
เรียบร้อยแล้ว
แล้วเรอะ
!?

ไมไหว
ทรอก
แคนตี
สแตมป์
!

ยัย
นั้นนะ
แหละ
!

ที่เก่ง
ที่สุด
!

อะ...
อะไร
นะ
~!?

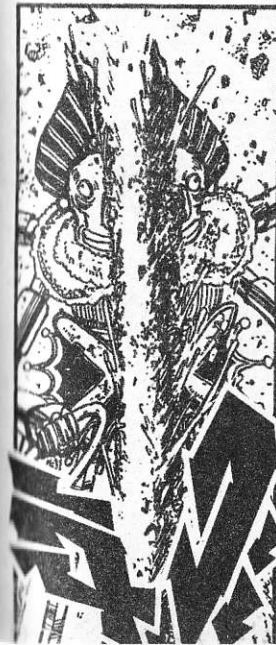
บ้า
บ้า

มันเกิน
ตาแก่
นักทำหุ่น
ที่มีพลังรอบ
ตัวที่สุด
ในหมู่
ฮีโร่จានะ

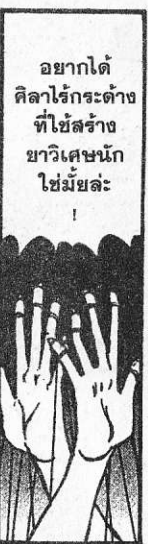
กับเจ้า
หน้าละอ่อน
เท่านั้น
นะเพี้ย!
อย่าไป
แหงซเซ!

ถ้าพวกเรา
ตรงมันไว้
ตรงนี้ได้
ยัยผู้หญิง
ที่มีศิลาไร
กระต่าง
ก็จะ...

ชะ...
ช่วย
ด้วย
~!

เข้ามาสิ
เจ้าพวก
อโธมาตา
ทั้งหลาย
!

อยากได้
ศิลาไรกระต่าง
ที่ไซส์ร่าง
ยาวพิเศษนัก
ไซมัยล่ะ
!

มัน
อยู่ที่นี้
แล้ว
โงะละ
!

รีบมา
เอาไปจาก
ท้องของ
อันเจรีน่า
คนนี้
ซะสิ
!!

เอา
มานี้
~!

ออกห่างเกินไป
แล้วอันเจรีน่า
ศัตรูมีมาก
ถ้าพวกเราไม่รักษา
กระบวนจะแย้
เอาได้นะ!

อันเจรีน่า
คงคิดจะดึง
ออตโตมาตัว
ทั้งหมด
ไปหาเธอ
!

หมาย
ความ
ว่าโงะ
โยจิ
!?

ถ้าศัตรูมุ่งความ
สนใจไปที่เธอ
จำนวนของพวกมัน
ที่ไล่ตามฟรองซ็ิน
ซึ่งอุ้มเอเลโอนอล
หนีไปก็จะลดลง
นะสิ!

อัน
เจรีน่า
อยู่ตรง
นี้แล้ว
โงะ!

ศิลาไร่
กระต้าง
อยู่ที่นี้
!

ในตัว
อันเจรีน่า
ไม่มีศิลา
ไว้กระต้าง
แล้ว

เพราะมัน
ย้ายไป
อยู่ในตัว
เอเลโอนอล
โดยไม่รู้
สาเหตุ

เพื่อไม่ให้
พวกมัน
จับได้
เธอเลย
ต้องทำตัว
ให้เด่น
โงะละ!

แต่เร็วแรง
ของอันเจรีน่า
ก็ร้อยหอร
เต็มทน
แล้ว...

ใช่
เราเอง
ก็พลูรู้สึก
อยู่บ้าง
เหมือน
กัน...

เรื่องที่
สีหน้าของ
เธอดูซีด
ลงตั้งแต่
คลอเด
เอเล
โอนอล
ออกมา

อัน
เจริ
น่า

อยากจะให้
เด็กคนนี้
เป็นเหมือน
เธอนั้นหรือ
?

ใช่ไม่ได้เลยนะ
กรี เลียของ
หมดเลยตุล!

ถ้าไม่รีบเก็บจ
ชิ้นจะเป็นแม่
ของเธอให้
ติ่มยี่จะ

คุณ
คะ!
กรี!

อย่าออกห่าง
นักอันเจริน่า
เพราะถ้าโดน
มันล้อมกรอบ
ได้ก็หมดกัน
พอดี!

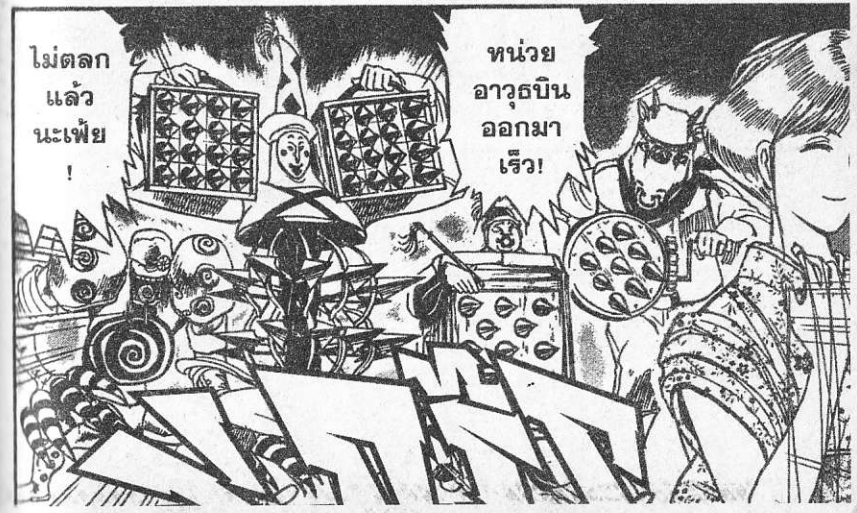
ต้องให้
คอยดู
อยู่เรื่อย
เลยสิน่า
อย่าฝืน
นักจะ
ได้มัย

ไหนว่า
จะไม่ให้
เอเลโอนอล
ต้องเจอ
เรื่องแบบ
ผมใจ

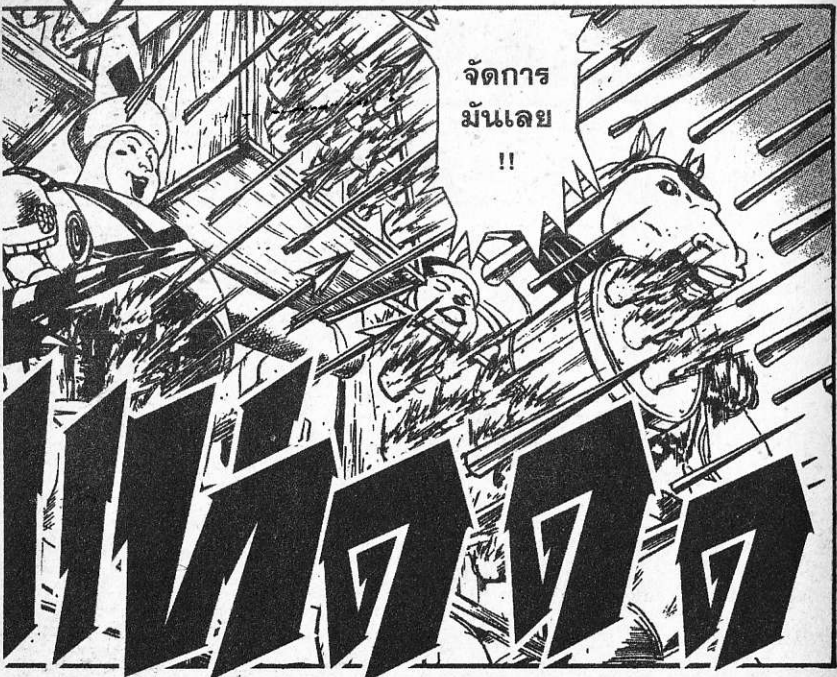

ผมจะ
ปกป้อง
คุณเอง
!

ไม่ตลก
แล้ว
นะเพี้ย
!

หน่วย
อาวุธปืน
ออกมา
เร็ว!

จัดการ
มันเลย
!!

ไม่ไหว
โดน
แน่
!

กรี
ดง

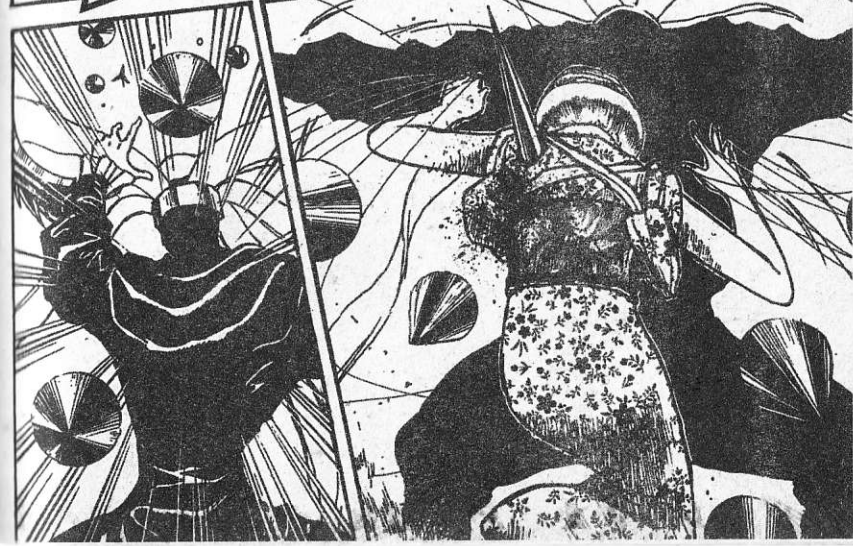
โชน !!

ไม่ได้เกร็ด
ดูข้างหน้า
ด้วยสิ !!

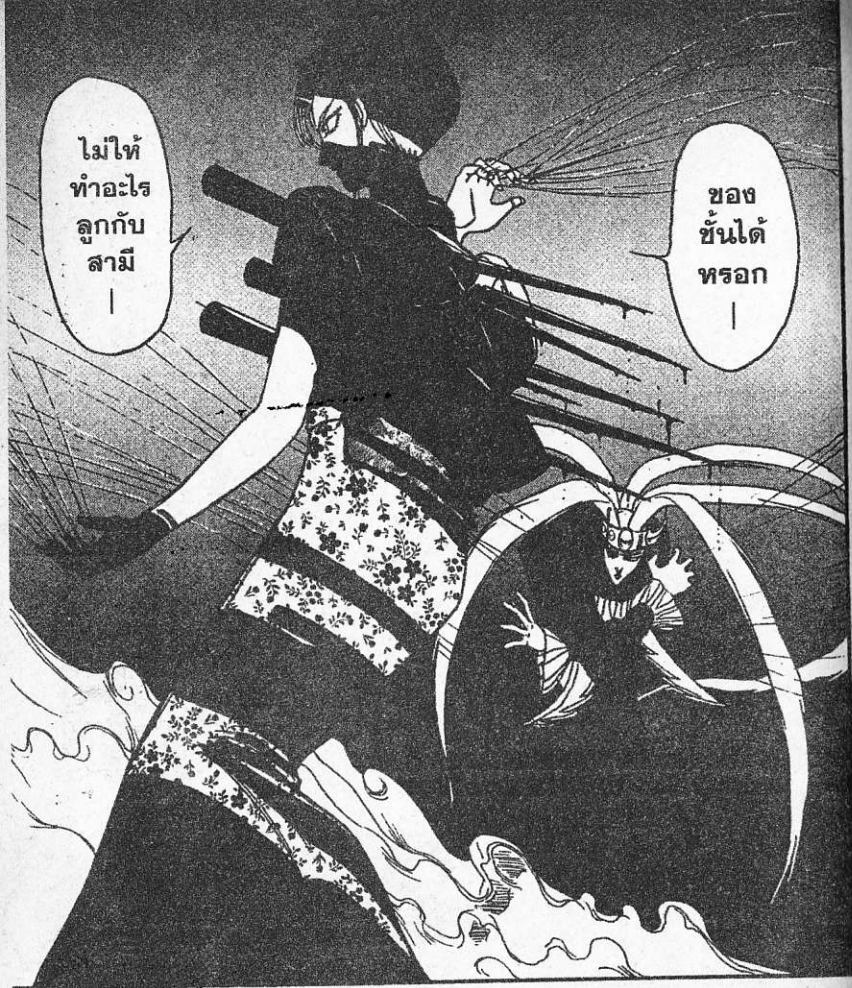
อะ...!

อัน
เจริ
น่า
!

ไม่ให้
ทำอะไร
ลูกกับ
สามี
|

ของ
ฉันได้
หรือ
|

ไม่ให้
ทำอะไร
ลูกกับ
สามี
|

ของ
ฉันได้
หรือ
|

ฉากที่ 34 เข้าใจแล้วอะ มาน้อง

เนอะ
...?

อัน
เจรีน่า!
อัน
เจรีน่า
!!

สำเร็จ!
จัดการ
ผู้หญิง
ได้แล้ว
เพี้ย!!

ที่
เหลือ
ก็แค่
ผ่าท้อง
แล้ว
ควักเอา
ศิลาไว้
กระต่าย
ออกมา
ก็จบ

...หนอง
แน่...!!

กรี๊ด
ขอ
โทษ
นะ

แต่
ช่วยพา
อันเจริน่า
หนีไป
ที่เถอะ

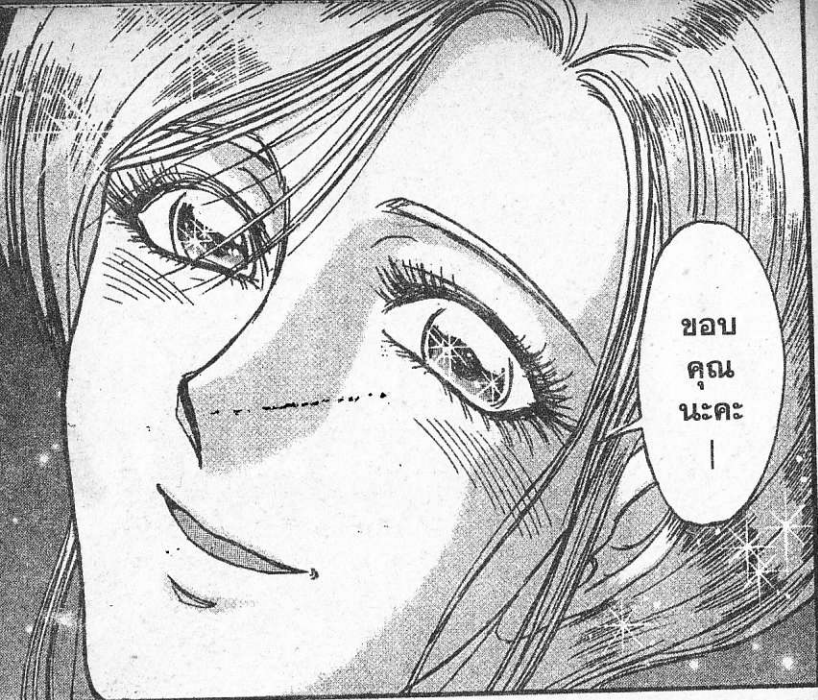
ตรงนี้
ฉันจะ
ต้านมัน
ไว้เอง

ทา
...!/?

...คุณ
คะ...

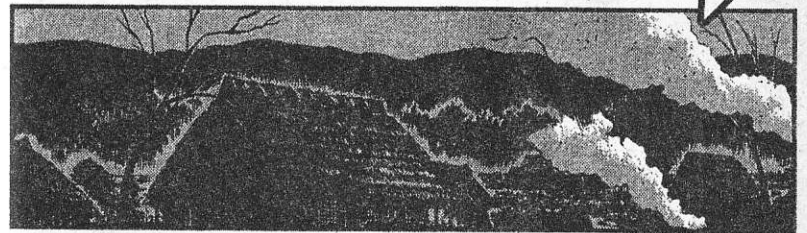

ขอบ
คุณ
นะคะ
|

๑

แล้ว
ค่อย
เจอ
กันนะ

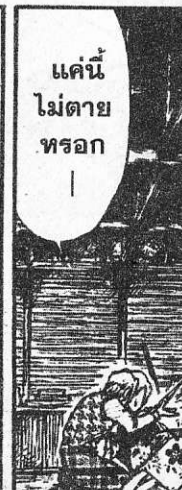

ไม่
เป็นไร
หรอก
อัน
เจรีน่า

แผล
แค่นี้
เดี๋ยว
ก็หาย
แล้ว
ล่ะ

ก็พวกเรา
คือฮีโร่จានะ
ที่ได้รับ
พลัง
อมตะจาก
อควอวิเต
นี่นา

แค่นี้
ไม่ตาย
หรอก
|

ไม่
เป็นไร
นะ
ไม่เป็น
ไร

จะ
ตาย
ได้
ไหม
ล่ะ...

ใช่

แผล
แค่นี้
จะตาย
ได้
ไหม
กัน

กรี

ใช่แล้ว...
กะอีแค่
แผล
แค่นี้...
เรื่อง
แค่นี้...

กรี...ใช่
เจ้าบอกกับฉันว่า...
“อย่างกับว่าให้พลัง
ชีวิตทั้งหมดของ
เธอกับเอลเอนอล
ไปแล้วเลย”

หะ...
ทำไม
ล่ะ
...!?

ทำไม
แผลถึง
ไม่สมาน
ตัวล่ะ
!!

ไม่
นะ

ไม่
นะ

มา
มือง

นี่

กรี

ก็ยอม
เรียก
มามือง
แล้วสิ
นะจะ...

ใน
ที่สุด

ขอ
โทษ
นะจะ
กรี...

ดูท่า
จะไม่ไหว
แล้วล่ะ

อยาก
จะลูบ
หัวเธอ
!

แบบนี้
มา
ตั้งนาน
แล้ว
รู้มัย
จะ...

อ้ออ้อ

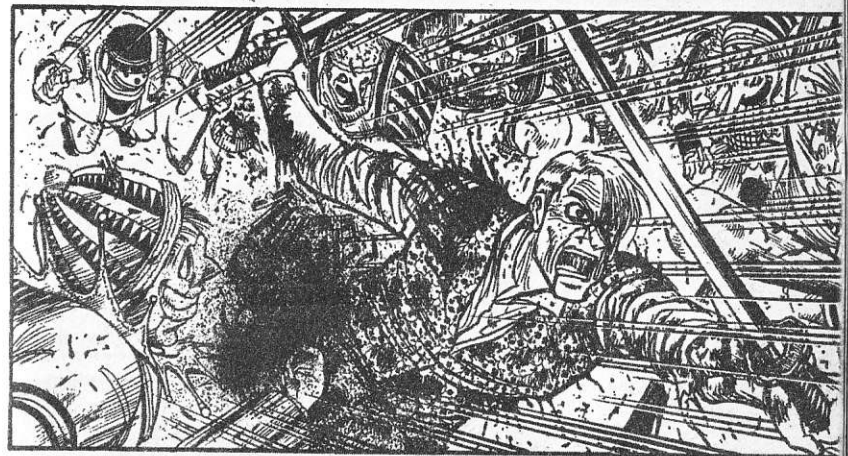
มะ...
มามีองสะ
อย่าไป
เลย
นะ... ผม...
ผม
อุตสาห์

ผาก
เอเล
โอนอล

ด้วย
นะจะ...
กรี

อย่าให้เด็ก
คนนั้น
ต้องแบกรับ
ชะตากรรม...
เหมือนกับ
ชั้นเลย
นะ...

อย่าให้
เด็กคนนั้น...
ต้องอยู่ตัว
คนเดียว...
เหมือนกับ
เธอเลย
นะจะ...

เข้าใจ
แล้ว...
เข้าใจ
แล้วสะ
มามีอง...

เพราะ
ฉันอยู่
ข้างๆ
ผมสิ

อย่า
ทิ้งผม...
ไว้คน
เดียว
สิอะ...

นี่

มา
มีมือ

อา...
กรี...

ช่วย
เรียก
ฉันว่า...
แม่อีก...
ให้เขอะ ๆ
ทีล
จะ...

คำสั่ง
ที่ให้เอา
ลูกของ
คุณเป็น
ภยานะไล์
ศิลาไว้
กระด้าง

เป็นคำสั่ง
ของคุณครู
แม่รี
กับคุณครู
ทาเนีย!

ลูซึล
แม่ของคุณ
ไม่ได้มีส่วน
เกี่ยวข้องกับ
แผนการ
ที่โหดร้าย
แบบนี้
เลยซักกนิด
เดียว

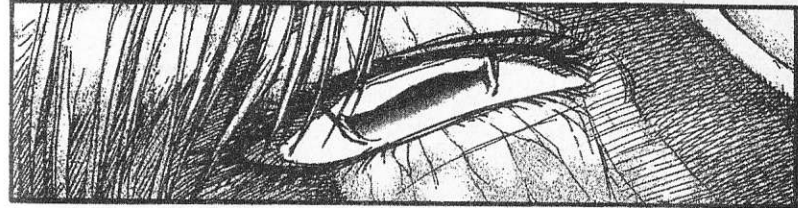
เรียก
เพื่อใน
ส่วนของ
เอเล
โอนอล
ด้วย...

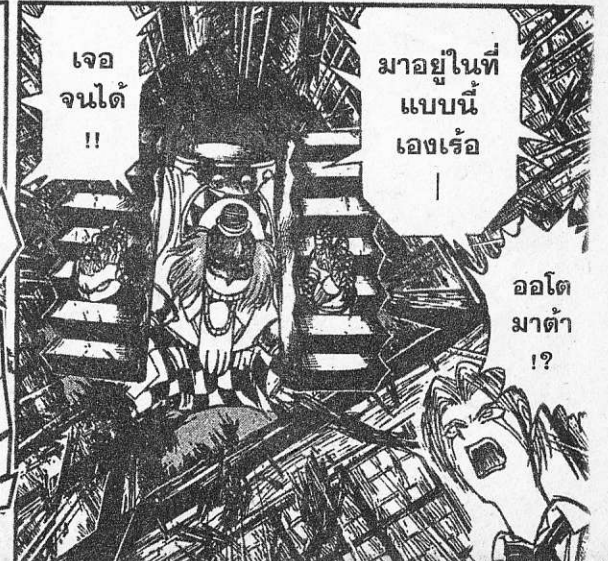
คิดว่ามาตลอด
เลยว่าต้องบอก
ให้คุณรู้...

ไม่ใช่นะสะ
มันไม่ใช่
แผนการ
ของคุณครู
ลูซึล...

ได้ยินมั๊ย
อันเจริน่า!
แม่ของคุณ
นะ...

เจอ
จนได้
!!

มาอยู่ในที่
แบบนี้
เองเร้อ

อ้อโต
มาต้า
!?

ตาย
ซะ
เหอะ
แก
~!!

เป็นรุ่น
น้ำหนัก
มาก...หลบ
ไม่ทัน
แล้ว
!!

ยะ...
หยุดข้าเอาไว้
ได้หรอเนี่ย
~~?

อะไรกัน
ในห้อง
ของยัยนั้น
ไม่เห็นจะมี
ศิลาไร้
กระต้าง
เลยนี่หว่า
!!

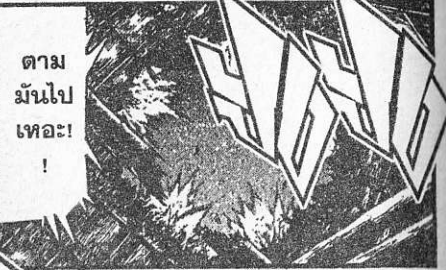
ศิลา
ไร้กระด้าง
ไม่อยู่
ในตัว
อันเจรีน่า
!

งั้นอยู่
ไหน
ล่ะ!?

เออใช่!
เมื่อกี้
มีหนึ่ไป
ทางภูเขา
ตัวนี้่งล่ะ
!!

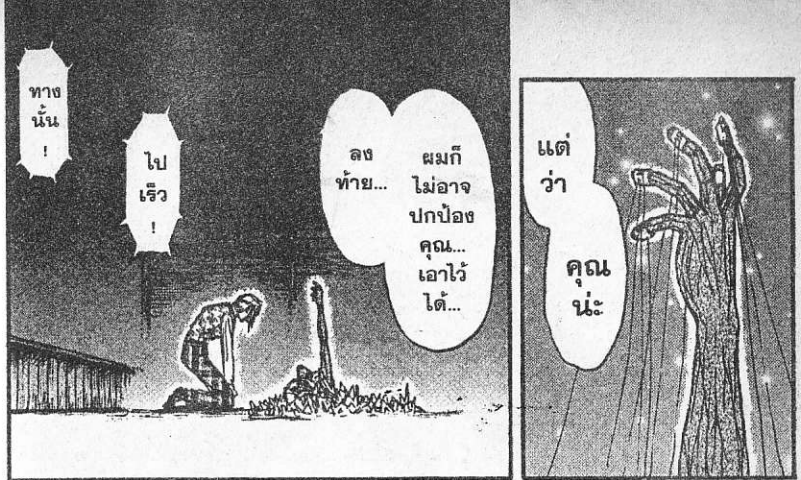
ต้อง
เป็นมัน
เอาหนึ่
ไปแน่ๆ
!

ตาม
มันไป
เถอะ!
!

เอา
ศิลาไร้
กระด้าง
มาให้ได้

ทาง
นั้น
!

ไป
เร็ว
!

ลง
ท้าย...
ผมก็
ไม่อาจ
ปกป้อง
คุณ...
เอาไว้
ได้...

แต่
ว่า
คุณ
นะ

กลับ
คอย
ปกป้อง
ผม

จนถึง
วินาที
สุดท้าย
!

เพราะฉะนั้น
...วางใจ
เถอะ...

ผม
เข้าใจ
ที่คุณ
พูดแล้ว
ล่ะ...

มา
มืออง

เข้าใจ
แล้ว
อะ

มา
มือ

โปรดติดตามต่อฉบับหน้า

ความทรงจำของคุณปู่

